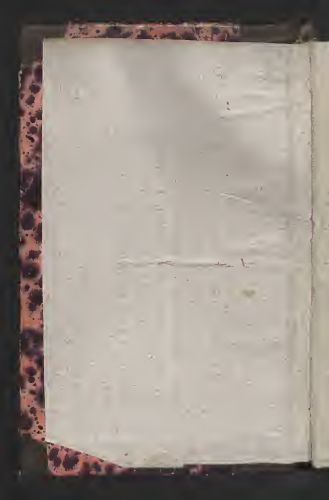
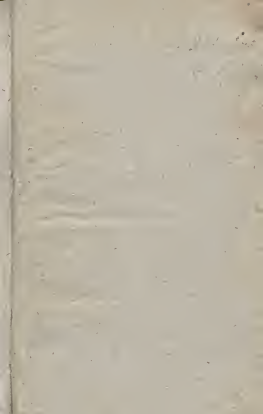

J. 240
Bár

240

por

Pad Andlega

Barna Key-
R E L I G I O S E

Dess gooda Guds Kienemans
Sr. Pordar Bairdar
SON N R,

Fordum ad Biskups-Tungum;
Og pad sama i Andlegt

Sfalma Sal
ve Sett og Snived,

Al

Benedicht Magnus
Synne Bech,

Fyrrum Walldes-Maane i Hegraness Eosla
Selsi Alment Jäbunded 8. Biskum.

ad aa Hoolum i Hialkrad al,
Quemundssyn Hoff.

Jac. 5. 17.

Hyde nockur : meda! r' dat, so
bldie : er nockur t' goeda
Giedt, sa hynge Psal-
ma.

Tinganguren.

Ein Bæn ad Madur kuf e
Riitelega ad Vidia.

Du Myrkunsame og D'ad-
ugi Gud! Eg ann, Eynd-
ung, og alls Purfande Man-
eskia, kiem nu fram fyrir þitt Næð-
ar-Auðlit, Gyrnandest Hiarta-
lega, ad þu, Goodgiarnasti og Dr-
latasti Biafare allra goodra Man-
ta, vilier eptir þinnu Næðdar, J-
erheiti, I Nafni þins Elst-
asta Sonar Jesu Christi vi-
lausnara, mig Bænheyra, og
nu Harinþröngnu Hiarta re-
veita. En med því, Eg fin og
me⁶ minn stóran Þeirleika i k-

að Heilagri Náudsyn og Vindlegri
 Ydiu, Bæninni, Svo eg veit ecki,
 nema mín Bæn kúni að verða þi-
 er meir til Stygðar en Þockmun-
 gr, og mæir meir til Skada en Nýtz-
 sendar: Þvi bið eg þig mín Drott
 en mín Náð þíns Heilaga Anda,
 Svo eg kúni Ríttetelega að biddia í
 Anda og Samleika. Lat þín Hei-
 laga Anda stjórnna mínu Hiarta
 og Minne, Hætti og Hegðan epter
 þínum Bilia. Gíor mínna Bæn
 um ilmandi Dienkelsi fyrir þier, og
 eitt fagurt Hlioodsfæri fyrir
 þínum Eyrum. Lat mig ei bera
 tænarlegan Elld Náðabs og Abíhu,
 til Öffurs minnar Bænar, heildur
 apptendri það Himneskur Elldur
 þíns Heilaga Anda, Svo mín
 Bæit fyrir þig frámsett, mætti
 verða Já og Amen, I JESU
 Kristi, Amen.

Psalm. Ton , Upp upp minn Soa

S ! Gud Mildderiskasti minn,
Handi Skiepnastu Himeinu,
Sundug alls Purfandi og
under þinn flj eg Nardar. Strauma

Ofkandi af Hiartans Audmætti
O ! Drottinn Bænheyrslu þica þu
Alfiar Hiarta aumu minn, Ept
ar Losforde þijn.

Pu Goodglarnasti Glasarinn, Gur of
lartastu Gadir minn, soddan veit miet i So
ar þjins, Sætastu Nafne, Jesu minns.

En þar eg sijn og formerke, fureð þu
er minn Beikleike, i þeirre Andans
lu og Art, Ebla mitt skyldu Bæna

So eg veitecke utan þu, ad jeg se
Bæneþu, leite ad Stigd en Þocnan
Þiene meir Skada en Notsend m

Þvi þu eg Drottinn þijde þu,
Anda Narden leide mig, I Anda
leik: Eg so riect, Afalld fæe til þu

Þvattu þu Drottinn liisa m
sens bleffande Athafnir, Þegdu

Bæn min, Hiarta og Muðe ad Vil-
ginn.

Eins og Keiselsid Ilman ber, Eins ver-
Bæn min fyrer þier, og sem Hliood-
ren æffellig, Eyrum þijn vere þun þæge.

Radabs og Abihu el laet mig, med an-
stiggia þig, Elde: til Bænar
mjns, Andans gief heildur verde

mins.

Elldur þans tendre Oftrid þad, Aud-
niroel so Bæn min fíni Stad, og Elljst
verde Amen: Já, I Jesu Nafne þier
íallsum þíat, Amen.

Syrre PAXZVRÆN.

Morgun Andvarpan.

Nafne Drottens JESU
CHRISTI þess Blessada og
Krossfesta, Viljs og Syndna
stia wr Sæna minne, Sar

sem mig hefur með sínu Róða
 rauða Blóðde Endurleyft, Hætt
 stioorni mír og stjirre, og styrke mig
 í öllu Góðu, þessan Dag og allan
 aðra, og gíefe mér um síðer Góð
 Gledilegan Upprísu-Dag worðinn
 Góð, Amen.

Vers. Ton, Lofed Gud, Lofed Gud

Hugun mín, uppvekur Mörðun
 skær, í Mafne þínn, Mæðugur J
 su fær, Rijs eg Skiepna Góð
 um særð, af Söngene míne, Christu
 oss kappte Værd, með Kross. Þínnu
 stioerne hafi hier, 3 Stundlegum Gætt
 Til ölls Góðs mér, Dú i Trú þess
 Athafner, afsettar blesse, En i Dag sem
 Stund, og gíefe eg meður Gí:de um
 wor Gófene uppríse, og gíefe eg meður
 de um síð, wor Gófene uppríse, Amen

Þa Mædur Klæder.

Jesu Cryste þu Satia-
sa Guds Lamb, Sein fyrer
mig varst nakeñ giordur: J-
fled þu mig þijns Riettlætis og
Sakleipsis fegrum Sérwda, svo eg
mætte i þeim sama byrtast fyrer þij
Auglite at síjdasta Deige, Mm.
n, Adams Barn Synd þijn so var etc.

Sete Jesu Safnadarins, Sak-
lausu Lambed Godursins; Hyrder
Fror Hlardarlnar; Maudugur
þeimsins Maudir barst, Nakeñ fyrer oss
giordur varst, Af Gruñleysi Gíæstu þlñ-
r. Jfled mig Reifum Riettlætis, og
Roosfegrum Sérwda Sakleipsis, so jeg
fled soddan Hætte, byrtast fyrer Blesfud-
m þier, Blesfadur þegar Ljfsed þver, Full-
ell i Farsæld mætte.

~~~~~
Pa Maudur þvær fier

S ! HERRA JESU, af hver
Sijdu Blood og Batn wt-
floodde at Krossenum, For
du ell Særende af Easlu min
svo hun Hrein og Hvijtsargud,
mætte til Eilijfrar Dyrðar inleid-
ast, Amen.

Verð. Lon, I Dag eitt Blessad Barned.

S ! HERRA JESU Elskan good,
hvors Blessadre Sijdu, For
wt Batn og forðum Blood For-
dæmdum Heim til Sijdu, Særende
þvodu af Easlu min, So ad hun hrein
Dreyra þijn, hvijtsargud heita meige. I
leidd i Dyrð til Þru þier, Eirneð Be-
ferðar siaksum mjer, ad sidnum Eilijfrar
Deigæ. Amen.

Morgun Bænen.

S Iijse Mystrumsame Gud
Narduge Fader. I þijn
Heilaga Nafne rís og vinn

upp syndug Mánskiefna af in
 Sæng, þíer nú framþerande sag-
 urt Þacklætis Öffur fyrir Födur-
 lega Hljöf og Híastod að Móttu
 þessare, míer veitta. Ó! Híartans
 Herra, Þíjn Elska er Önnræde-
 ga, þítt Almætte Ö. vtskíjrañlegt,
 þíñ Þíjsdoonur Ögriþañlegur.
 Þu ert Lystelegasta Líðos míña
 Plugna, Þúðelasta Glede míña
 Eyrna, skírraste Speigell míjns
 Skílnings. Ó! Híartans Herra,
 hvað er eg, Eirn annur Synd-
 are, allrar Náðar Överdugur? Þó
 þesur þíjn Híalpar-Hönd hlífir
 míer, þítt Pluga vakad yfer míer,
 þítt Almætte inngyrðt míg, hvar
 fyrir þítt Heilaga Náfn síe blessað
 og Eilíf. Ó! Híartans Fader,
 gattu nú Líðos þíñar Náðar so
 smá. Mírkur míña Sunda, se

þen Dagur vurttetur Myrkur Mæ-
 tureñar. O! Minneske Fader, kom
 þu til minn æ Morgne þessum, klæð
 mig Kyrtle þíns Ríttslætis, Seið
 mig med Sætleika þínar Náðar
 Stíð mig med Styrkleika þíns
 Almættis, vernda mig under Ver-
 ng þínar Hlífðar. O! Náðuga
 Gud, Bevara mig æ þessum Deigi,
 frá Diefulsens Valsde og Dief-
 um, Bevara minna Sælu og Líf
 Bevara mitt Hús og Heimili-
 Meñ og Skiepnur, fyrir Elde,
 Vatne, Storme og Stríðvör-
 Struggum og Elldingum. Þess
 Ondum og Lífs-Fære, Gelldrum
 og Gjórnungum, og öllu Þessum.
 Blessa minn Jügang og Utgarn,
 Gaungu og Stödu, Sess og Se-
 te, Efne og Alform og allar Utvæ-
 ingar, að það allt mætte verða þú

il Dýrdar, Heilögum Einglun til
 Glede, Naungamun til Nýtsend
 ar, Dýslemun til Skámar og
 Skíelfingar, en mæ til Farsæld-
 ar. O! þu Heilaga Þrening, blessa
 mig. O! þu eilífa Eining, vernda
 mig. O! goode Jesu, Bænheyr-
 mig. Kom mæ til Hjalpar, og
 Læne mig þitt Heilaga Blood, Þij-
 ra og Dæde, Uppreis, Uppstí-
 gning, og ell Forþienusta. Fride
 mig Fader Naðareñar. Gresse
 mig Sonur Gíæskunar. Uppstí-
 gning Helgur Ande Huggunareñ-
 ar, þegán Dag og alla Tíma að
 Eilífu, Amen.

Psalm. Ton, Lof síe þíer Gud fyrir lídeñ Dag, etc.

Bíllíse Gud þíjn Dæra og Þríjs
 alldreí skal hía mæ þverra, í Nað
 ne þínnu eg nu uppreis, Naðuge-
 þnar Herra, Spndug Nañstíepna af
 mine

mine Sæng, matit Þæfar: Öffur fere,
Þær Fader kære, under þínum Ad. læt
þu Bæng, i Mott hlaut eg Svofn: Þæve

O! Hiartans Fader, Eistaf þín, Dma
lei, er næsta, Eins Þijsdoomur þín of
um stíun, og Almætte þitt hið stæsta
Þlugunum lystelegast Þioos, Þijsgun Ey
um Tröfast, og Þindælasta, Ertu min
Stílnings æðsta Þroos, Afynd Speigels
Þærasta.

Þinneste Fader, hvað er eg? Þu
muglegur Syndare, Överdugur af allar
Þeg, Eñ þu mig Rað þín spare, sam
þíðe mæ þín Hælpar: Þond, heider
þu Þegfemd rífa, fyrer Þelgjord stífa
þína þar m. d ungyrtter Önd, Arga
þakte lífa.

O! Þíffens Fader læt nu þa, Þioos Þu
la Raðar þínar, Synda Mörkur milt
þímar, sem Dag: Stíun, Mæturina
Þæraste H Erca kom til mín, Flod m
þína Ríettlate, sem allt umþætte, sed m
Raðar Sætleifa þín, Sijn mætt
Öndlate.

Stid mlg D Rotten og Bernda vel
Bæng under Drijsdar þliar, lazt hvørke
Diosuls Balld nie Biel, verda Tioon
Gæfu miñar, mitt Eijs, Saal, Skiepmur,
Men og Hws, Mvstun þljn i Dag spare,
og best bevare, því a þig trevster, O! JE-
us, allur þin Barna Skare.

Eldinga, Skruggu, Bains. Bodum,
Bindar og hvorskins Handa, Golltrum,
Eijs. Gaate, Giorningum, giordu Mead-
et ofvenda. Zngæang Blessadu og Ut-
æang miñ, Aform og Hegdun alla, hier
aũ til falla, Utriettingar i sierhvort Eln,
Soflan Eijssins giordalla,

Allt so ad verde Einum þier, til Eru og
Dijrdar þetta, en til Garsælldar Numum
mer, Einglunum Gleda rietta, Naung-
num til Mvtsendar, Maudstaddra Parf-
er sese, sem Handbært hese, Til Skammar
Diefle og Skiefingar, Skapare miñ þad
hese.

HErrans Upptisa og Himnasor, hañs
Hood og Kvoleñ bista, giese mier hver-
skins

Gæfu Ríor, og gjörvöll hans Go-
 þenusta. Geiða, upplýs og frels þín Eyð-
 Gader, Sonur og Ande, en sörða Grand-
 3 Dag og Elffins alla Eyd, þfer oss Ra-
 þijn stande, Amen.

Kvöld Bæn.

Þu Heilaga Prening, Fa-
 der, Sonur og Heilagur A-
 de, þu Guddoomlegar De-
 ru Eining! Eg þijn fætt Sker-
 na, þiem nu fram fyrer þitt Heilag-
 Fluglit ær þessu Kvöldde, með nu-
 Kvöld-Öffur. Þyrst þier af Gu-
 ta þackandi, alla Þedurlega L-
 sens Þelgiörninga, Andleaa
 Eijkamlega mier veitta. Hver þ-
 ur frá mier innved Þeijule-
 Grund? Hver þesur afvendad E-
 sens Bruna, Batnaña Strauin

Smidjraða Bondsku, illra Ma-
na Ura sum, og i einu Orð ad seig-
a, allre Slucku Lijs og Salar?
Singeñ utan þu alleina, þu Ísra-
ls. Berndareñ. Blessad sie þar
þrur þitt Dirdarfulla Nasu ad
slisfu. Nu min Drotteñ, Moott-
u komeñ, eñ Dagureñ wte og
Mdadur, Þertu þar fyrir mier
Blessadur og Bestkomeñ Giestur,
a þessare Moottu. Kom þu Bless-
adur, og bevara mig; Bolladur
þu vernda mig, Hiartanlegur og
restu mig, Signadur og swesdu
mig. Aþturlofa þu nu Hwos-Drz-
en minns Heintiles med þinnu
otta, Svo annar verðer Andar
ie Þeralldar-Meñ Jübrüotest,
Mier edur minni Skada ad giora.
einnw;a þu Eign minna, Svo
angeñ Slucka fordiarfe þad þu
mier

her vænnu og gæfðu þessu.

Æsu Edla-Drott og Kvistur Da-
vids, Afturlæst þu minne Hvílu,
med Bernd þína Heilugu Eingla,
Svo sem þu forðum Tobíæ og
Saru gíorder, svo sa vonde Ásmede-
us gat þeim ei grandad. Breið
þu yfer mig þína Blessan, unde
mig þína Elsku, Legg þu að minni
Hofde þína Híalpar-Hendi. Þú
þu Heilage Unde Huggare allra
Mauðstaddra, Afturlæstu minni
Hiarta fyrir vöndum Hugreuna-
um og þröngum Hurumum, en þu
na þad Bloodi og Benjunt minni
Blessada Æsu. Lat mig, O þu
Heilaga Prening, hvílast í þíni
Fadme að þessare Drottu, svo sem
Abisag forðum í Davids Skau-
te, Ad eg að Morgun Shindradu
hófsan. Dageñ liita meige.

Am Bænheyr mig min Gud, bless-
adur ad Eilifu, Amen.

psal. Ton, Loj sie þier Gud syrer liden Dag, etc.

Stil og Prening vor Farsæld frijd,
Kader, Sonur og Ande, Eining
Beru blessadur bliid, Barnskiep
in þijn Stinlande, Fram-kjem eg nu ad
Fotum þier, færande Fosgiord þreina,
Kvöld: Offrid eina, syrer þessa Dags Far-
!lder, Feinged hef eg ad repna.

Fyrst of Hiarta þackande þier, þessa
Dags Belgjörninga, til Vijs og Sælar
lenta mier, lietsit mig Nerd aungva þvijn-
a: hvor leidde mla med Fride fra, Feikna
Strind Diosuls leida, sem mig vill meida,
þnar heildur en elrn Gud sa? Aliesd hans
orde deyda.

Hvor hefur Elde, Batne og Vind,
arnad a þessum Deige, og Villu: Dijkstra
ondsku Mond, so vid mier brærdur elge,
tearsum Maña og eliu þvi, sem vñ min
Dag kan spilla, til alls þins. Jla? Einæn
utan

utan þijn Adstobning, Israels Bernhar
Hella.

Dijedarfullt Nasn þitt Drottinn mĩn,
dijrkad hier fyrir standi! Dregst nu að
Enda Dagurinn dinn Moottinn aðfarandi,
Velkominn Giestur vertu mĩer, Virdstu
mig hressa og stoda, við öllum Boda, Be-
vara, signa og svæsa hier, sijn mĩer þan Fr-
idar Boda.

Heimilis Dyrum Hrosa mĩn, Herra
mĩn Dijdarleigi, aptur læstu með Otta
þijn, so elnginn skada meige, Anda nie Mañe
Gassan beað, og Vlañte i Heimil, þo hi-
er að sveimi, Eignir mĩnnar og allt mĩns
Ræd, um mörð Ræd þijn gæm.

O! Jesu Christ mĩn einfæla Ben, apt-
ar læs Hvílu mĩne, mildaste Guds og
Mariu Son, með Einla Berndan þine,
sem Tobíæ og Særu fyr, signað þitt Ast-
eñ heita, Ried Böldug veltu, so Almodes-
us um þær Dyr, ei þordi framur leita.

Under mig þijna Elfa breid, yfir mig
Blessun rífa, Þendur þijn mĩer að Góði

greid, Dellagur Andelífa, apurclæs Dæ-
rum ínra Máns, so Adsoofn kufni ei gran-
da, þess illa Andas, en Lífkn og Benium
Lausnatans, laattu þær opnar standa.!

Heilög Prening laut hvílast mig, í Hu-
gulum Fadmi þínum, sem Abisag forð-
um Elskulig, í Aftsemd hía David síns
um, í Noott. So meigi æ Morgun sax,
Móskunar þínar nepta, Lids af þér leita,
Bænhepre þetta síakfur sa, sem allt fann
mér ad velta, Amen.

Ein Daglig Bæn.

Du Míldi og Mýskunsa-
me Gud, Eini Preningu,
og Prentur í Einingu, Du
sem varst í frá Elífd og varir til
Elífdar. Bér þín Faxtæf Bo-
rn, gíerum þér Híartans Packir
fyrir alla þína Fedurlega Bel-
gierninga, Andlega og Líkamlega,
frá

fraa þvi Fyrsta, og til þess nu er kom-
 med, fyrir Skopun og Skjrn, Fer-
 og Fædi, Maal og Míni, fyrir þitt
 Heilaga Ord og Hæverdug Sac-
 ramenta, fyrir Bernd og Bard-
 veitslu, Líf og Lukt, Læm og Lyp-
 hellde, gooda Foreldra, Christilegt
 Yfervalld, og allt aþad Gott.
 Blessað sje þar fyrir þitt Heilaga
 Nafn að Eilífu. O! Drottinn,
 vier jartun og meðkleðnum vorar
 Synder og Misgiordir, vora. Ill-
 fæ og Opæklæti, hvað allt þín
 Mýskun fyrirgefse i JESU Nafne.
 Alljttu ecke vorar Synder, hell-
 ur þíns Sonar JESU Christi
 Krossens Groop og Hiartans Bo-
 on, og fyrir hans Skuld, vertu oss
 Næddugur. Burtstífa oss ecki
 þíni Reidi, og uppræt oss ecki
 þíni Grind, heldur lítt þu fram-
 reigis

velges þínum. Mystunar Augum
til vor og Mystuna oft. Blessa og
bevara oss at Saulu og Eífi, í Bo-
ku og Svefnu, Drott og Dag, fyrir
Djeflinum og allri Ólúfu. Blessa
vörn Jngang og Utgang, Verk
og Uform, Sess og Sæte, Rensu
og Raadslegum. Braudne so og
bladne oss Dofuls Brund og A-
raiser ílra Maña, sem Snloor og
Jis fyrir Hita Soolareñar. DR-
ottuñ minn Jesu, Þín Dreyra,
Dauda og Þínu, Set eg í Dag
míllum míja og allra míña Dvina,
Sijnelegra og Osijnelegra. Drott-
eñ, þín Blessan sie yfer muer hvar
eget og fer. Bevara Saulu mína
fra Eilífum Dauda, Eíflama míñ
fra Hassasendum, Veru mína
fra Van-Veru. Blessa mitt Hwog
og Heimile, Vine og Rand.

Lat oss i þier Blessudum, Verda,
verda, hier Stundlega, Einnig,
Heims Elisflega, Amen.

Psalm. Ton, Dagur burttekur diña Mott, etc.

D! Gud Milderjaste min, Dyr,
Dunatsulle Skapariñ, Einn Pre-
dingu þine, Preður i Eining þu
re, þad um Ofomnar Beraldir, og
varst fræa Elisfdiñe.

Þier þijn Gætaf Born þocum þier
þijnar margriedar Belgjorder, Andar
og Elfsins lijka, i fræa þvi fyrsta og in-
nu, Uppruna, Fæding, Skjrn og Ert
Got og Forsorgun rjika.

Syrit Míne, Skilning, Mælo og Dyr,
mest Sacramentiñ Hæverdug, Andar
og Ord þitt saña, Foreldra gooda Euf-
Eijf, Eann og Upphældi, Vernd og Hjelp
og Umsjooñ Yfirvaldanna.

Allt añað Gott vier þocum þier, þu
Mafn þie Blessað hier syrer, nu og i
Allder Allda, Þorar Misgjerdic me-
tiennur.

Fie þum, mótti þier Gud i Himnenum,
Sprenglef Synd margfallða.

Alíjt ei Sálir Syndarans, síar heild,
ur Drotten Frelsarans, Groop og Di-
artans Boon þjða, fyrir háns Nafn og
Neyd at Ríoss, Nærdugur Herri vertu
oss, þess vilum blögier bjða.

Rek oss ei þátt i Reide þijn, ræt ei neirn
þi Bondstu þijn, heildur lait Þidlund
æta, Mýskunsemdaða Mílldeñ erw,
Rostunar Auga til vor saro, & Sonar
s Nafni Sæta.

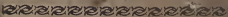
Dag og Nætt fyrir Döfslinum, Dr-
otten i Þoku og Svefninum, Forsvar
þstu oss veita, Ræd, Ræpsur blessa,
Súne og Sæl, Sess, Sæng, Líf, Aforn,
Verk og Marl, þeirra sem þjns Nafns
æta.

Eins hiadne Döfsls Araser, sem Þis
f Hra Scolar þver, og oll Grímd Ill-
a Maða, Set eg þiñ Drepra, Þanda
Þilo, Drotten i míllum þeirra og míjn,
þar og Vid Einglaða.

Hialp

Hjálp þijn og Blessan hlífse miet, hugt
sem eg Drotten er og fer, við Helvíjskre
Hrigdar Snoru, beðstúd jafnað Eal
mijn sie, samt Viskamen af Skadræde, ver
þu mitt Nasn Ban. Veru.

Blessa mitt Hús og Heimile, Hirven,
Skuld. Men og Astvine, Eattu oss Vífse
Stundlega, Blessadur með Blessudum
hier, Blessada verda i sjaalsum þier, E
añars Heims Eplhíflega, Amen.

Dagleg Signing.

Drotarsom Blessan GUD
Durs mijns Skapara,
Blessadur Fridur JESU
Christi mijns Frelsara, Kroptug
Vferstiging Heilags Anda, mij
ns Huggara, sie og vere vfer miet
og mijnum af Sölu og Vífse, I
Dag og alla Tíma ad Eilífu, Amen.
B Veru

Bersed, Ton, Blessadur ad Ellijsu sic, e

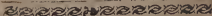
S Rijnande Blessun Skapara...
 Skiaraste Jesu Fridur, hlj Of-
 ferskigging Duggarans, haldest off
 Christna vidur, þad Sigur, Tal, i Sorg-
 ar. Dal, sierhvortum vorea hljse, Arla og
 Sijð, um allan Tjð, æ Goeðum, Sæl
 og Ljse, Amen.

Sama Bers med øðrum Hætte.

Ton, Gud vor Fader vertu off hia, etc.

S Þarsom Blessan Giæstu good
 Guds Fodurs mijs Skapara,
 og Jesu Blessad Fridar. Floodi,
 Farsælast mijs Lausnara, eirneñ kroytug
 Oferskigging, Anda Guddoomsins hlj-
 da, sic mitt Ljfsed og Sæl um kring, so
 þarf eg ecke ad kviðda, þetta Dægur og
 sierhvort Sin, so eg med øllum miinum,
 hvilst, min Ljfsins Hertoglñ, Hljðar-
 Bæng under þijnum, Gief oss sijnðan
 Glede hia þer, min goode Jesu þa
 Ljfsed þver, Amen.

Sig

Sis Daglegar Hiartnæm
ar Andvarpaner Ut af Sis Ordum
Christi, með Míning Skopunar, Verksens.

Sunnudags Andvarpan.

Ut af því Fyrsta Ordinu.

Fader, fyrregief þeim, því þeir vita
ei hvað þeir gjöra,

S! Míñ allra Sættaste Jesu,
Þu Heilage Blod-Brædd-
gumme míñar Sælar. Skyll
da mínu er, að eg að þessum Fyrsta
Deige Vikunar, míñest að þínn
særu Kvæl og Þjónu, hvor ætíð að
öllum Tímum ætte mér ferðust
að vera í mínu Míne, þa þu vót-
þaniñ að Höndum og Fótum,
þiektst að mílle Himens og Jard-
ar, og gjördest so sem Ein Festing
að míllum Guds Reide og vor, að

missum eilijfrar Fyrerdæmingar
 og vor. Under þessare Naddar-
 Festing vil eg feigenn Þafa og So-
 fa, Sitia og Gaunga, Lifa og
 Dena. O! minn JESU, so sem
 þu í Dag lætur þitt Heilaga Ord
 Lesast og Predikast fyrir mier, svo
 fíðer mig að heyrja þíns Heilaga
 Kross-Predikun, og þau Ord er þu
 þar talader. Fagrað Hliðom og
 fætað Smeck giefur minne Sælu
 þitt Fyrsta Ord, þar þu badst fyrir
 þínum Dvinum, Þ hvorra Tolu
 Eg annur Syndare var að sonu.
 O! þu Himneske Alaron, þín Bæn
 er það rietta Reykelse, sem stiller
 Guds Reide, En mífker Reydena.
 Planeturnar æ Himnenum hafa
 nokkra Bertun hier niðre æ Jord-
 unne, epter skapadre Nátturu. En
 myklu meire Krapt hafa þín Hei-
 logu

lögu Orð, sem að eru so sem Him-
 neskar Planetur a Himne Náðar
 ennar, hvor að verka bæði a Himne,
 Jörðu og í Helvíte. A Hinnun
 Fridþægaude Gud, A Jörðunne
 glediande Synduga, I Helvíte
 skíelfaude Döflana, Og þeirra
 Magt eydaude. O! goode JESU,
 Utbreid þu þín Blessada Blood-
 Fadmi yfer mig og minna að þessum
 Deige. Gud var og er þín Fader
 að Elífsu, So er hann og mín Fader
 bæði í Hrygd og Glede, Líffe og
 Danda. Þu, mín JESU, gíerder a
 þessum Deige, með þínum Fodur
 og heilögum Anda, Líðofed í Frísta
 Sköpun, Og aðgreinder það frá
 Myrkrunum, vertu mitt líðeman-
 de Líðof að Elífsu, Og gíef mér
 að aðgreina Myrkur Syndana,
 frá Líðofe Gudhræðsluñar, svo eg í

Fioosenu gænge. O! mildde Jesu,
 Du uppreist á þessum Sifudags
 Morgne, wr þíne Grof, gief mier
 í Dag og alla Tíma ad upprijsa
 wr míne Synda-Grof. Du tal-
 ader mínna vegna til þíns Fædurs
 af þínum Krosse, Du verdur nú í
 Dag til mín talande, hans And-
 svar fyrir Mún þíns Pienara.
 O Rotten mín Jesu, Gief mier
 ad beyra og vardveita þitt Ord,
 Pier til Lofs og Dírdar, En mier
 til Saluhjálpar, AMEN.

Psalm. (Eon, Þegar Králarar Krossen á, etc.

O! Jesu blíðe Broder mín, Bræd-
 gume Salareñar, Skýldu mið-
 na jeg fullvel fín, Þyrsta Dagen
 Sifunar, Mædu Kross þíns ad mínast
 hier, Mínesstærdust sem ætte mier, alla Tíð
 Vefe mínar.

Uthanen nær þu allur varst, til Endur-
 láusnar

lausnar Maña, af Góddum Krossens gí-
egnum starst, galisti þá Syndarná
millum Guds Reide og glæpuðs Dáns
giordist sem Festing Himna. Náð, So-
seingium Frelsun, saña.

Under þessari Festing frós, Fridarinn
vil eg þrepa, Sofa og Þaka sæll J. Eius,
Sitia, Lisa og Deyja, 3 Dög fyrst latur
Ord þijn hier, en nu predika sprer miet, sji-
ser mig frammar seigia:

Kross. Rædu þinna lijs eg miet, Christo-
ur ad þessu Síne, og hvað þat til vor tala-
der, tel eg það Fyrsta i Míni, hvað so grafi
Gildom og sætan Smeck, Sæla mín af
þvi Ordi fíck, 3. Kvala Angist þíne.

Brotlegum miet Guds blýðe Son, bad-
stu þá Kvittun Syndu, O! þú Himnes-
Plaron, Aft og Mard so jeg finda, Þan þijn
það ríetta Replæsid, Reidená stillre: Ei-
vað off Frid, mífíande Reyð Mánkinda.

Planetur Ropstins háfa hier, 3 Heim-
enum Berkan fíma, eptir Skapadre Ar-
það fer, Ord þijn Kraft meiri sijná; sem he-

Ita meiga Himneskar, at Himni þínnar
Mystunar, Uppljfsandi Ond minna.

A Himni, Fjörð og Helvíste, hler að auk
Sijrtlandi, Vid Drotten Gud i Dýrd-
ene, Daglega oss Fridþægiande, i Helm
Gledjande Hóldlega, Hráðande Bjrtis
Dioskana, Af þeirra og Magt eidande.

O Jesu bljðan Blood, Fadmið, breid
mier a þessum Deigi, Gud sem er frægstur
Fader þinn, Fodur mið ljka selge, i hversti-
ns Gleda, Hrógd og Rýd, hler med i Ljfa
Soott og Dýd, Efast eg þar um eiga.

A þessum Deige Prening bljð, þu skapt-
er Liofsed bjarta, Aðgreint fca Mörkrum
ollum Ljð, uppljstu so mitt Hlarta, Glef
að eg Liofs Gndræknennar, Greine fca
Mörkrum Bndstunnar, skule minn Fram
for Hlarta.

A þennan Dag og uppreistu, af Danda
Jesu goode, vor Grof Synda mig eins
laar n, uppreisa i þínu Glooda, af Kross-
ens Frie þu talader, til þíns Fodurs; en
lausnar mier, Alþakið Benia Bloode.

Það

Það Andsvar Dyrðar Drottens mij-
 ns, i Dag miet latu skína, syrer Munta
 Þienara þíns, það latu a miet hrína, þi-
 er til Lofs, Veru og Þoknunar, þar með
 Sæl minn til Bælfardar, um alla Ef-
 minna, Amen.

Mannudags Andvarpan

Utt af Öðru Ordenu:

Du Kvína, Stát þu, þar er þinn
 Sonur.

Derra JESU Christe, min
 Endurlausnare, hvað aust-
 völdlegar eru þínar Væðir,
 Sætare hverju Humaunge! Það
 reynde þinn Sæla og Slagnada
 Mooder Marla, hverre til Forsva-
 rs og Adstodar, þu sender og skick-
 ader Jóhannem þín Lærifvein, þa
 hann Sorgfull horfde á moote þi-
 nann vtbreidda Blood-Fadme.

Uppá þig, mín serti Jesu, mæne
 eg nú og lítt mínum Sælar-Aug-
 um, Á þig vona eg, því þu ert mín
 Einasta Huggun, Heill og Bless-
 an. Í þínu Nafne blessast miter
 bæde Himen og Jord og allar
 Skiepnur. Í Skíool og Skugga
 þíns Kross fljú eg nú, því þu rekur
 aung van frá þier, er til þín kien-
 ur. Líttu nú þínum Mýskun-
 ar og Medanunfunar-Augum til
 mín, Svo sem þu leittst til þínar
 Blessuda Moodur. Stíð og styrk,
 hugga og gled mitt Híarta. Auk
 mína Trú, því nær eg hese þig
 Drottén, þa hrde eg ecke um
 Himen ute Jord. O! goode JE-
 SU, Send miter gooda Forsvars-
 Men, Já vertu síðsúr mitt besta
 Forsvar og allra mína, þa miter og
 bein helst æligger, Einkum þa eg
 hlíft

blíft hledað ad fara , Vertu mien
 þa næstur og næslægastur. Gief
 miter og eirneñ þíns Efterdæmis
 ad gíæta ; Boludum Þíorg ad bæ-
 ta, med Blessun þad eg ma. O-
 miñ sætaste Herra, Du gíorder að
 þessum. Deige i Fyrstu Skopum
 eina Festing ær millum efre og ned-
 re Vatnaña : Vertu i Dag Ein
 blessud Festing, melle min og allrar
 Olucku , Falls og Fordjörfunar
 Sie þín Blessan eirñ blífr Himen
 þfer miter og minnum , O og eilíf-
 lega , AMEN.

Psalm. (Ton. Uppreisum Kroffe Herrans etc.)

Herra Jesu Hjalpare min, hvad
 Vertu Barer þínar , ætstudlegar i
 flechþert Sin ? Sætleike þeirra
 ei dviðnar, þad reyndi og matte Sorgfull
 sica , signud þín Mooder Kroffe hla ; Er
 galsu sprer Gíorder minnar.

Heiðe þad Forsvars lagder Eid, Þære-
 sve'n þiñ Eirasta, Blood: Fadmenum
 nær breiddist vid, Blid: Kvended Sorg-
 fullasta, eins mæne eg Sæilar: Augum
 miñ, uppæi blesadæ Næder þiñ, Heill
 vor og Hælþ einasta.

Blessa mig þviad blesast mæ, I bles-
 udu þiñu Nafne, Himen, Jorð, Vots,
 Siðor, Griperner, med gnooglegu Næg-
 ta: Sæfne; I þitt Kross Skiool eg inñli-
 nu, ongvañ þvi burtu refur þu; Þo sie miñ
 Sonda Sæfne.

Lijttu i Medaumfan til miñ, Mæst
 unar Augum þiñum, lijft sem til Moad
 ur leitstu þiñ, Lodrande i Tærum siñum:
 Hiartad gled, Hugga, styrk og stid, Stein-
 dauda Træna repstu vid; Vertu Hælþ
 Bannmætt miñum.

Hæf eg þig D Kotteñ, hærde eg ei, um
 Himin nie Jærdar Seinge, D! ÞEsu seig
 þvi ecke nep, Adstodæ: Mæñ eg seinge; Jæ-
 sælfur freinst miñt Forsvar þa, Forsvars
 mæsum mæ liggur æ, vertu Gud vet og
 æ.

Einum nær eg skal falla frá, Forsva-
 þitt laattu mæta, gief mier þu líka aum-
 um þá, þíns Epterdæmes gæta. Þ fyrstu
 Skopun Skiepnana, Skord Festing
 midum Vatnana, þennan Dag riedir
 ræta.

Eins vere Festing Umsíoon þín, en nu-
 a þessum Deige, Fordiarfs siðhvors i
 mille og mín, meðan eg Lífs þier þrepe,
 sie mier Guds Blessan Himen þirt, hoolp-
 en þat Sæl mín under þirt, Amen hvat
 uppá seige, Amen.

~~~~~

Þridiudags Andvarpan.

Ut af Þridia D: denu.

Sanlega Seige Eg Þier, Þ Dag
 skaltu vera með mier i Paradis.

Minn Elskulegaste Herra
 JESU, Gladur vil eg und-
 ertaka með þínum Heilagá
 David, Seigiande: Sæler eru

Þeir, hverjum Misgjörðernar eru
 fyrregiefnar. Þad reynde Sæl
 Þrande til þínar Hægre Hand-
 ar Krossfeste Ræninge, hvorium
 þu lofader med Svernum Eyde
 Paradijs. Eg ma maklega jarta,
 að eg er aungvú betur að mig kom-
 eñ eñ þan, eñ þar að meote gledur
 mig Sætleike þínar Nádar. Míun-
 stu þar fyrir Drotteñ míñ míñ í
 semu Mýstum þíne, og gleymdu
 Syndum mínum, eg vil feigeñ apt-
 ur a móð míñast þín med Þran,
 Hæn, Trw og Þacklæte. Drotteñ
 míñ, varðveittu mig í Þag fra all-
 re Óluctu og Ógíæfu, svo eg kome
 ecke í neina Fordisrfun Eijfs nie
 Sælar. Gief míter so breina Þd-
 ran sem þessum Ræningia, Eñ látt
 mig hana ei svo leinge undanþra-
 ga. Drotteñ míñ JESU, Þu

adgreinder a þessum Deige i Fyrstu
 Sköpun Botneñ og Þurslended.
 Þu fressader eirneñ Sæl Ræning
 ians vör Floode eilijfrar Fyrerdæm
 ingar, og lietsst hana nað Þurslende
 Þínar Gíæsku, og því fagurbloom-
 gada Lande lifande Maña. Lættu
 mig so Drottneñ min sersast vör
 Floode allra Gynda og Hermun-
 ga Syndana, Daudans og Helvigt
 is, so eg næve med minne Sælu Þur-
 slende eilijfrar Hvíldar og Bles-
 smar. Og Síðast i minnu And-
 lætte seiðdu til Sælar minnar: I
 Dag skaltu vera hia mier i Para-
 dijs. Þetta veittu mier min Drott-
 neñ Jesu, Blessadur ad eilijfu, Amn.
 Psalm. (Ton, Eilijfr Gud og Fader fiær, etc.

Bæddu med David sjingur sier,
 Sæla min fagurlega, Sæt sem
 Hvíttur við Syndar er, Sælu ber
 Þessilega.

Eiðilega: Keypna máttu þad Ræningeñ,
 Riðtlettur af þier. O Rotten min, með
 Eide, Eilíflega.

Eg má þu Jesu Almann mig, öllu
 Eyndugre jarta, eñ eg treyste samt uppar
 þig, Ei munu Tapast laita, Drotten þar
 foter minnst i min, i Myrkun somu og Sið-
 fu þijn, Særen græd morg vor Marta.

Eg vil seigeñ afur at moot, með Þoran,
 Eru, Þaðlæte, og minar Bannar Hiart-
 ans Hoot, Heidra þjns Rafns Algiæte.
 afstjrdur Drotten eñ i Dag, Ogjæfuñe fra
 minnum Hag, so aungre Meinsemd mæte.

Du at greindur a þessan Dag, Þurleñ-
 de og Botn með Þresta, Þu frelsoder með
 sama Slag, Sæl Ræningians þess tvista,
 Glotunar vesta Floode fra, sögru Þurleñ-
 de liest hañ naa, Hellsagra Himna Bista.

Laat mig eirnliñ Lausnari min, leysast vor
 Daudans Floode, Eynd og Bistes: Þñ-
 lefñ, fra allþins Sorgar. Moode, uppar
 Þurleñdidd eilíftrar Ununar Glæde og Bl-
 essunar, veit miet þad Guds Son goode.

O!

O Jesu laet mig Jdrun hreint, eins og
 Kæningiañ giera, en ecki þaniñ yfrelð seint,
 Alvort so mætte vera. Ond mijn þad Sij-
 dast Ord þitt kjs, Eflaust skaltu i Para-
 dijs, hica m:er i Begsemð vera, Amen.

Midvikudags Andvarpan

Ut af Gioorda Ordenu.

Gud min, Gud min, hvar fyrer
 hefur þu yferglefed mig?

I Min Siæskurlykaste JE-
 su, Maflega ætte og mætte
 Sæla mijn æ hvorium
 Deige minast æ þjina sarru Kvöl
 og Þjnu, hvor so bitur og beist var,
 að þu faara Sool (hvorla þu a þess-
 um Deige i Fyrstu Skopun giord-
 er) af Blvæðum og Medaunfan,
 miste þjina Þyrtu, i hvoru Myrkre
 þu, af Ofraun Kvalaño, kvartader

min, ad þu værur af Gude þínum
 Fødur yfergiefen. **VE!** hvad mætti
 eg annur Syndare (sem forþienad
 hefur wt ad fastast i ytsu Murtur)
 skamast minn Dags og Soolar-
 Vyrte ad ljita. Þvi fell eg nu
 þer til Foota min elskulegaste **JE-**
 su, med ydrande Hjarta, Eirnen
 þrissa þína Miskun og Elsku, þvi
 med þessu þínu Kvala Groope,
 Groopader þu mig in i Himneska
 Sælu. Þvi groopa eg nu aptur,
 Og seige: Þosa þu Drotten Sæla
 min, og gleim ecke öllu þvi gooda,
 sem hann hefur veitt þer. **D**rott-
 en min **JE**su, Frelsa mig frá þvi
 ytsu Murtura Kvala Groope, Frel-
 sa mig þessan Dag og alla Tíð-
 ma frá allre Neyd og Ólucku. **O!**
 goode **JE**su, Eg bid þig, ad þeg-
 ar Gynda og Móðslætis-Sku,
vilja

víla fyrir mínum Augum, þína
 Ráðar. Geysla þýla, Þa láttu
 Líos þínar Huggunar skíðrast skí-
 na í Hárta mínu. Gud var þín
 Fader; midt í þíne mestu Kvöl, hañ
 et og mín Fader í þínu Rafne,
 hvort heilsdur eg kvælst edur kíðtest.
 O! Jesu, þu sem um Stundarfak-
 er varst af þínum Födur yfer gief-
 en, Yfer giefdu mig alldreit að Eilí-
 fu. Og á minne síðustu Stund,
 þa þau Nátturlegu Líoseñ fel-
 na fyrir mínum Augum, Þa vere
 þetta þitt Hroop, sætt Hlööðfære
 og Hlöömur Sölu minne til E-
 lífrar Huggunar, A M E N.

Psalm. (Ton, Af dýrpre Hrygd aðalla eg þig.
 Edur, Um Dandañ gief þu Drotten, etc.

A Skýlde Söla Minnst mín,
 maklega, Jesu goode, þegar þu
 Kvæla þóðer Þijn, þak en med

Unda Bloode, Himens nær fogur Sool
það sæa, sitt Skín af Blígdun miste þa,
harmande sem í Hloode.

Af þelre Krossens Kvala: Pijn, 3
Kveinstas sarran særer, að af Fodur Aft.
Fierum pijn, yfergjefin þu værer, Sool.
ena þetta sorgar, þar, su fyrst þeñan
Dag skopud var; Sem af Medaumfan
særer.

Æ! hvað mætte jeg aumur þa, ætíð
skamast minn, Þjota, Dagsins og Soolar
Augsin að? ætte eg að græta og sýta;
Því fell eg nu að Footum þer, Frelsare
goodur tak við mæ; Hor þan mátt þv.
örge slíta.

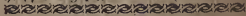
Eirneñ þrijsa eg, O! Gud minn, Aftsem.
þar þínar Blooma. hroopader þu mig hler
med in, í Hymneskan Dýrdar Blooma,
aptur því hroopar Ondin minn, ellísa Poet
og Fosgiord pijn; Su Raust skal súfellt
hlooma.

O! 3 Esu greid minn Andar. Hog, frá
þestu Myrkra Kveine; Eirneñ Bardveit
mig

mig ein i Dag, af allre Næyd og Meine,
mijn Augu þessar mostug Skij, Moot-
lættinganna fastast i, Þægdu þa minnu
Beine.

Tæ, komdu til mijn Herra hjer, med
Huggunar þinnar Looma, fyrst ad Gud
var þinn Fader hjér, þa færður varstu i
Drooma, veit eg það hann minn elrnei er,
Þfugt þo Stundum falle mier; I Frel-
saronas Nafne frooma.

Fyrst þu minn Gud forlættu varst, for-
lættu mig alldreie, eins nær Helms. Lioof-
ein umbreptast, Al minnum síðsta Deige;
Þere þa Hroop og Hormung þijn, Lio-
mur segurste Sælu mijn, Huggun so
hreppa meige, Amen.

Fimmtudags Andvarpan.

Ut af Fimta Ordenu:

Mig Þyrster.

Iesu Christe Guds Son, þu
lifande Ljssins Brunnur og
Uppspretta, af hvorium það

lifanda Lijffins Vatn fljotur, tu
 allra Þyrstra og Orþiædra Ma-
 ña, Lijfga og Endurnær mitt Hjar-
 ta. O! HERRA JESU, hvað sár
 var þijn Þijna? Hvað stoor þijn
 Kvöl? Hvað Dmíræðileg þijn
 Elska? Þu hefur Vatned sem alla
 aðra Nátturlega Glute skapad.
 Þu framleiddur Vatnid Fordum
 af Einum Steine, Þu múnnerer
 Vatnenu í Þijn, þó þyrste þig, og
 fleckst ecke nema Gall og Edik í þijn
 tun Þorsta. Svalla þu nú Drott-
 en mín þyrstre Sælu mínne nú í
 Dag, af Þrúne Náðar þínar.
 O! JESU, þig þyrste epter mjer og
 Sælu mínne. Láttu mig eirneñ
 þyrsta epter þier og þíne Mynskun,
 En ecke epter Galle Heimsins Bel-
 lystinga, þó Hollderni sætt fínest.
 DROTTEN mín, Láttu mig ecke
 biöda

viðoda þier Galt Hæfneitar, heild-
 ur hreint Vatn Ydranareinar,
 Þijn Elskunar og Packlætessins.
 O! goode Jesu, Gief að eg frá-
 mter hrinde Syndanna og Þrett-
 vjseinar Galle, en elste þad skiera
 Þijn saunar Gudhræðslu. Drott-
 en Jesu, Þig þyrste að Krossinum,
 þig þyrster en nu í þínum Daud-
 stoddum Línunum, Gief að eg bere-
 þeint Þijn Goodgierda og Místun-
 ar. Herra Jesu, Þu skapader að
 þessum Deige í Fyrstu Skopum,
 Fiska og Fugla, mter til Atvinnu.
 Blessa þu mter þær Skiepnur og
 allar adrar, í Dag og alla Tíma.
 Allra síðast þa Daudans Þyrste
 og Hrigla mig að sæter í mínu And-
 læte, þa dreiptu að Sælu mína
 Sætleysi-Þíne himneskrar Hugg-
 unar, og frelsa mig frá eilífunum
 Kvæla.

Kvala=Porsta, Fyrer þín sára
Þjnu=Porsta, A M E N.

Psalm. (Eon, JEsus sem að oss frelsaðe, etc.

JEsu Lifendra Líofs og Braut, Lífs-
sens Uppsprettañ sanna, af hvorre
Batnid andlegt flaut, til allra þorst
ra Maña, Lauga mitt Hiarta Lausnare
mín, Líffsens af þessum Bruñe, og End-
urnær í sérhvort Síñ, Evölun so þar af
fíne.

O! Herra JEsu hvorsu sár, 'Hiarta
þíns gjordest Þjina, Hormung su mjer' í
Huga sár; Hvort grundar Elsku þjina?
Bosldug þjín fapte Bildeñ trö, Botneñ
og Hlute fleire, Batnenu af Stelne veitter
þu, Þjín lletst það gjört í Kiere.

O Rotten JEsu, samt Þorste þig, þa
var ei añars Kosta; Eñ Edls Gull. Blans-
dañ Ogiedslig, J þeim sárasta Þorsta.
Svala Líffs Kongur sæll í Dag, Scalu
Orþiaadre míne; Þorstlaetre epter þessum
Dag, þjinum af Næðar Bruñe.

Epter

Eptir Soal minne þyrste þig, þyrsta mig
eirneñ lauttu, eptir þier Heill minn Siart-
anlig, en Heimfins. Gall Vinattu, gief-
du jeg ecke giere hjist, Giedfellda medal
Þooda, Græsneñar Gall so hase eg siist,
Herra min þier ad bleoda.

Heldur ad bere eg Herra þier, hreint
Barn Þdrunareñar, Eisku og Þackar
eitt Þijn. Rier; En ei þad Gall Græs-
neñar, Þrettvijses Reinu og Synða Swor,
sica til eg fraa mier hrinde, en aptur mig i
Aftum trör, alleina við þig binde.

Þig sem fyr þyrste, Þyrster en; I þijn-
um Naublijdande; Gief eg þeim fyrer So-
odverken, Glede. Þijn sie berande; Min
I Esu so þier mætti þad, Þöskunat Þerk-
id saka, giediaft betur en Gall. blandad,
Giasa. Sie Græsnaraña.

Mier til Arviñu minn I Esu, mig so þad
Þortter eige, Þugla skapter og Þiska þu, þid
fyrsta a þessum Þeige, allar þær Ekiepnur
en i Þag, og adrar hvöriu Þine, Þless-
m Þoldfins Þag, Þimfrande
ne. E Þegar

Pegar mig fjöðast

Dauðans Þorste, dreiptu á mig á Döls-
heim, Drottinn með þínum Koste: Hug-
gunar Sætleiks Himnesti Þijn, Hress-
þa Sölu mína, Frelsa mig af forþientu
Þijn, fyrir Kross. Mædu þijna, Amen.

Föstudags Andvarpan.

Utt af Siotta Ordenu.

Það Er FULLKOMMAD.

Mín Elskulegaste JESU! L-
astan Mæta mat eg sanna-
stítt og smætt, Sætleik
þínnar Mæddar, og en nú at þessum
Deige, þar Drottinn er fullkommur,
en Dagur áttur kominn. Þvi ber-
þier þar fyrir fullkomlega Hiart-
ans Þacklæte. So er og mín
Skylda að minast að Fullkom-
man minnar Endurlausnar, sem
skiede

Skiede fyrer þína Þínu, þa þu vitz-
 nader, að allt være Fullkomnad.
 O! Drottinn JESU, þu Fullkom-
 nader að þessum Deige með þínum
 Födur og Heilögum Anda Skop-
 um allra hluta og Skieyna, eirneñ
 Skopum Mánsins. Þu Fullkom-
 nader og að þessum Deige Þíun-
 ar, Endurskopum Mánsins, það
 var Endurlausnar Berked. Lof og
 Dýrd sé þier að Eilífu. O! JESU,
 þu sem Fullkomnader allar Fyrer-
 myndar og Spáðöoma, uppar
 þig hlíðande, So fullkomna þu,
 í og með mier þýna Nád og Kræf-
 leika, og rietta Elsku til þín. O!
 mildi JESU, Lát þetta þitt Ord
 vera Stadfesting Trwar minnar,
 og fullkomed, Traust minnar Sálu
 hialpar. O! sæte JESU, Fullkom-
 na þu allt, í og með mier að þessum

Deige, Pier til Lofs, en inter til
Farsældar. Og þa mitt Lijf er
vte og Fullkomnad, þa leid þu mig
til eilijfrar Fullkommunar, i Him-
naríkis Dírd og Glede, Amen.

Psalm. Ton, þa líner þesse Lífams Vist, etc.

D Jesu Hiartans Elskan mín! all-
an Tíð ma eg sanna, Sætleika
Næddar sætan þijn, siat sá eg hañ
og kanna, Það en i Dag min þljde Gud,
þar Mooten er nu fullkomnud, dregst upp
Skyn Dags Brunnanna.

Hiartans hler fyrer þier bet Þoð, þre-
inger mier Skýlðan meire, Sannlega að
mijn Sál minest floð, Mýskunar þínar
fleire, Verð Endurlausnar eitt það er, um
hvað þu siatsfur vitnader, Fullkomnad:
hírt sem heyre.

At þessum Deige Prening blíð, Þu Full-
komnader ríka, alls Heims Sköpun, með
ollum Líð, og Mánskíepnuñar líka, Eins
Fullkomnader en i Dag, Endur Sköpun

er Trañsins Hag, Mikla eg Myssun slíka.

Stelsaren sem Fullkomnader, Forer-
myndaner þínnar, Og Spardooms. Ræð-
ur wt af þier, Eins lættu Gotur mýnnar,
Fullkomnar í Footsporum sínn, Frid,
Ræð, og ríettre Mst til þínn, Drottinn
sem alldrei dýnnar.

O! mín Jesu Almættuge, Orð þetta
Þínnu þínnar, Styrkur vere og stöðug síe,
Stadfesting Ervar mínar, Eitt Sælu-
hlaupar Esalaust, Atkíere mitt og besta
Traust, Jñ til Utfararennar.

Á mæi Fullkomna eins í Dag, til Veru
þínnu Ráðne, allañ mín Lífs og Mýdnu
Hag, Í þier so farsæll dafne, En þa Full-
komnad er mitt Líf, Eina Fullkomna veit
mæi Hlíf, í Utvaldra Sælu. Safne, Am.

~~~~~

Laugardags Andvarpan.

Ut af Siounda Ordenu.

FAÐER Í Þínnar Hendur, Fél
Eg Mín Anda.

I Jesu Christe, þu lifande
 Guds Son, þu mitt Lidos
 og Lijf, Til þinni Kiem eg at
 þessum Deige, med minne Bæn og
 Andvarpan. Eg vil nu minast
 við þín föla talande Mun, med
 hvorium þu i þinni Andlæte, foolst
 at Hendur þínum Himneska Fød-
 ur, þína Sæl. O Rotten min
 Jesu, Eg seige en nu, I þínu Naf-
 ne er Gud min Fader, bæde i Lijfe
 og Dæda, og eg trwe því stadfast-
 lega, ad þu hafer hjer med befal-
 ad homum minna Sæl, því hun er
 þinn Eign, Ja, Eg og eirneñ be-
 fala hjer mig i Dag med Sælu og
 Lijfe, Veru og Embætte, Vinnum
 og Bænda-Mættum. I Hondum
 þíns Himneska Fødur's og þinn, vil
 eg seigeñ lifa og dæna, vaka og sofa,
 þar hrædest eg annigva Slucku. O!

goode Jesu, þu sem hneigðer þitt
 Hofud niður í þínni Andlæte, hne-
 yg þu mitt Hiarta til þíjn. Þu mín
 Drötteñ hvílsdest að þessum Dei-
 ge, í fyrstu Sköpun. Þu mín Je-
 su hvílsdest að þessum sama Deige í
 Gröfene, að fullkomnuðu Endur-
 lausnar-Berfenu. Og eftir þetta
 Síjasta Ord, hvílsdest þíjn Sál,
 við heilagan Viskama skileñ, í Her-
 dum þíns Fedurs, So læt mig
 Sál í mínni Andlæte hvílast í ve-
 breiddum Blood-Fadme þínnu.
 Jesu, Þitt Síjasta Ord í Þíjn-
 uñe, sé mitt síjasta að Vísis-Víjn-
 uñe, Amen.

Psalm. Ton: Herra Gud í Himnaryke, etc.

D Jesu Vicos og Vísfun mín, Víst-
 ingar Skín Sáluñe, Vlingur
 Dag eg beide þíjn, með Bæn og
 Andvarpan míne.

Bil eg nu við þín minnst Muñ, og mig
 Þaðlaatan sjna, Födur í Deyð sem Gode-
 urnum, föolst æ Þond Sölu þinna.

Glöfsan Drotten í sañra Tru, Soo-
 ma hvort þu ert Jafne, títtan mín Födur
 Falla eg nu, í Krossfestu þínu Jafne.

Hier með föolstu í Hending hañs, Herra
 Gud Sölu minna, Af því tel eg mig eln
 til sans, Eigu Gíorvallañ þinna.

Eirneñ befeleg einn í Dag, Almíoonar
 Blessan þíne, Tru, Elf, Sölu, Embættis
 Hag, með Afsvina Belferdeñe.

í Hondum þínum Herra mín, hræd-
 ist eg Þondt aldreie, Hvort Þake, Gef,
 Geing llt eda Jñ, einn þo eg Eise og Deye.

Herra sem til mín hneigder þitt, Hofud
 í Andlaats Mædu, Hneig þu og til þín
 Hiattad mitt, Hupun, Skilning og Rædu.

Herra Gud í Dag hvíldi stíær, af Han-
 da Berke sínu, Eins bíð eg hvílest Þnd
 mín tíær, í rotbreiddu Skaute þínu,

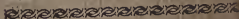
Einn hvíldest í Esus eptir Hel, under
 Graf. Steinsins Merke, að Fullkennudu
 yfred

þfæd vel, Þvi Endurlausnar Berke.

Epter Sijðasta Orded hañs, Ond JE.
su hvijldest líkja, haseñ vor Skaute Hóld-
legs Rañs, I Herrans Fadme ríkja.

Blood: Fadmi þín ætíð breid þu mler
Best i Andlaate míjnu. Ond saie Hvijl-
nær Efeñ þver, i Aftsemdar Skaute þínn.

Son Guds þad Ord er sagder þu, Sijð-
ast i Þíjnu þíne, sie mitt og líkja i sañre Tru
A seinustu Elifs. Stund míne, Amen.

Bæn an Suñudögum.

M Vskunsame, Náaduge Guð
og Fader, þu sem oss hefi
sendt þín Elfrulegañ Son
Jesum Christum i Heimeñ, I
Endurlausnar, hvor ed sitt heila
Ord hefur oss epterláated, sem að
Kraþtu til Saluhialspareñ
essum Trvudum. Fyrer þessa þ
na blessada Náad, þoctum vier þ

af Hiarta, og bidium þig, gief oss
 þín heilaga Anda, hvor vor Stór-
 u þekke, so sem Regn og Sníð og
 Jorden, og verke eina lifande Trú
 oss, So þ'er völdveitum Orded i
 Sidsömu Hiarta, færande Alvört i
 Doleinnæde. O! Jesu, gief nu að
 þesse Dagur sie vorum Sálum
 ein riettur Hvíldardagur, að þær
 nætte i þier hvílast, so sem Lífam-
 n at fræa sínu Ervide að hvílast.
 Já, að vorar Sæler mættu i
 Roosamre Hvíld sitt Andlegt Er-
 vide fremia. Þesse Dagur er Drott-
 nís Dagur, Drottinn vor, gief að
 þan mætte þia oss verda einn Drott-
 nís Dagur, en eingen Illgiörda-
 dagur, af vorre Tilstöfnan. Heil-
 ge Fader, þesse Dagur er þier helg-
 ur, Helga þu oss i þínum Sann-
 t, þin Orð eru Sannleikur. Blessa

öf alla í Dag, Blessaður Jesús
sem ert Blessaður að Eltífu. Jn-
siglefst öf þu Blessan, sem af Kleine-
monum Drottens í Dag fram-
flutt verður, og Safnadarens A-
men, sem er Jnsigle allrar Ryrki-
þloomistugterdarenar. O! Jesús
laet öf með þíne Blessan blessaður
verða, Dag og Nott, Í Betu og
Svefne, So vier mñ sjlder Eiri-
Elisfañ Sabbats Dag mættum
hallda með öllum Utvöldum
Hinnarijke Eltíffega, Amen.

Psalm. (Ton, Jesús Guds Son Eingieten, et)

Mildaste Fridar Fader, Blessara
sender öf, Jesús þín Sonur þa-
er, þreyngdur að harðan Kross
Önd feyppte æðstañ Sooma, Örd sitt
læm þlooma, Tröudum Hjalpar Hæ-
Þessa Mæd þijn audklenda, þocum
Þvud vier, Anda þín öf virdst senda, and

sijn hañs Berkaner, i Hiarta Mañsins
 þorðu, sem Hret og Snjóor að Þorðu, so
 augljúseft Aðerter.

Sie þesse Sabbats-Dagur, Salsum
 þijn Drotten þier, ein riettur Hvíldar-
 Dagur, hvílast að mættu i þier, sem Hóld
 frá Erfide, eins verðe þær i Þride, En
 þæge ei Þvæf. Sorger.

Þesse Guds Þjerdar Dagur, Drott-
 ens Þalladur er, gief i þia off Heilagur, hañ
 verðe so sem þer, En aungva Þliffu semie,
 Erfided heilagt fremle, i Hvíld til Heið-
 ars þier.

Hañ er Heilage Fader, Helgadur sals-
 um þier, Helga off, Hæ. Blessader, heita
 so mættum vier, þiedañ af Þiifs. Þíð laan-
 ga, læt oss þad Þarsællt gaanga, Þñ til
 þess Þesæñ þver.

Þñsiglest off nu lífa, Arnan og Bless-
 en þier, Þhrísti, með Þieþing lífa, sem Þle-
 ne. Mañ þvæf framþer, Og Amen allras
 þiñar, Embættisgiordarþiñar, Sem þitt
 Þñsigle er.

Blessa oss Blessan þíne, Blessadur Nott
og Dag, í Votu, Ute og Þíne, eins vorn
Sveshværdar, Hag, So vier þó, Heims.
Þíft hætum, halda þitt Sabbath mætt-
am, með Himneske Horpu. Lag.

Bæn æt Zoolunum.

Áf Christi Fæding.

D! Þu Elskulegaste Jesu, þu
fagra Morgun-Stiarna,
Þu Himneske Brædgume
Christneñar, þu lifanda Lioos, Lijf-
sins Uppspretta, Þu Himensins
Stiige, Þu sem fæddest af Mevar-
Lijfe, fættæfum Reifum vafeni, og
varst lagdur í einn Ásna Stall, þig
lofum og dijkum vier aller, sem eig-
um og meigum eilijf Not hafa af
þíne Fæding. O! þu Himneska
Lioos, hvørs Lidome lenptrade í
áttum Fiarr-Hyrdarana at

Mörkne; Þáttu þitt Næðar=Lo-
 os lijsa nfer off Moott og Dag. Þú
 Bloomleige Davids=Kvistur, sem
 Fæddist og Uppsprattst under an-
 arlegu Balde, og að þeim Fridsa-
 ma Heimsins Tijma, Unn off sem
 leyster erum frá Döfufulsens Bal-
 de og Hertefningu, Þ þínum bless-
 ada Fridi, bæði að Lifa og Daga.
 Þáttu þín Frid vera vort Sigur-
 Merke, og fastasta Firmament að
 misle vor og allra vorra Dvina,
 Sijnelegra og Osijnelegra. O! JE-
 su; þín Fæðingar Fegnundur sie off
 eirn himneskur og reilistur Fegnud-
 ur. O! serte Jesu, sem í eirn Alna-
 Stall varst lagdur, hvísl þú bless-
 adur í Hiarta voru, og læt off í þier
 Blessada. Tijmanleiga og Eilífa
 Hvíld hlíota og hafa. O! minn
 Elstulegaste Jesu, gtes off so þessa
 þína

ia Fædingar Hartijd ad hállda
 r at Jorðu, ad þler um síðer
 mættum með þeim himniska Her-
 skara í eilífri Þjrd undertaka og
 sanisjngia: Þjrd sie Gude í Upp-
 hæðum, Þjrd sie Gude vorum um
 Allder Allda og ad Eilífðu, þeim
 Eina og Preña, Amen, Amen.

Psalm, Ton, Heidra skulum þier Herran Christ.

Möskun samaste minn Jesu, Mor-
 gun Starna segur stertu, Eiger
 stur Bræðgume Christneñar,
 Konungar allrar Beraiddar, Kyrieleison.

Þessi lifande Þoomen klær, Þjssins
 Uppsprettá Eijð og A, frlidor af Meðlu
 fæddur var, fættakum Reifum vasdur
 þar, Kyrieel.

Lægt varst í Alna laabur Stall, lofar
 þig samt vort Bæna Askall, sem af þler fæ-
 um Not og Nard, nga Blessan og fæ-
 sælli Nard, Kyrieel.

Þú sem Þjrdurum Herra minn, Am-
 neñan

nessað þyrter Liooma þín, Naad þín upp-
liome Elfs vors Hag, lijsande ofs bæde
Moott og Dag, Kyrieel.

Konafins bloomlege Kvistureñ, Kongs
under Balde uppsprotteñ, añarlegu, af
elgeñ Eijð, æa Fridsomustu Heimsins
Eijð, Kyrieel.

Uñ ofs sein leyster erum fræa, Undskot-
ans Balde og Daudans Præa, i Lioos-
sens Fríde að lifa hie, Eijka burt deya
Farsæler. Kyrieel.

Lættu þín Frid vort Firmament, Far-
sæld vorre so mætte þient, yfer ofs standa
Júsiglad, Efenlegt Sigur. Merked það,
Kyrieel.

Fædingar so Fognudur þín, folge ofs
allt i Himeniñ, Blessadur Hlartad blíðu
vort, Blessunar so það fíne ei Skort, Kyr.

Gief ofs so hallda Hætið þíñ, hie
medað Naadar-Lioosed skijn, að vier æa
síðað Utraldar, upphærum Nya, i Djeð
þíæ þíer, Kyrieel.

Underakande i Upphædum, Eæa sic
Gude

Gudei Himnenum, Einum og Preinum
æ og nu, ellisfleg verðe Lofigjorð su, Kyrieel.

Nijars Bæn.

Hu lifande Lijsins Uppspre-
tta, sem alldrei giefur upp að
reña, mið sætaste Jesu, þu
Himneske Blood=Bræðguine mið
ar Sælar, þu sem aðgreint hefur
Stund og Tíma, Mannuð og
Mar. Blessud er þíni Speke, Þijs-
doomur og Almætte, Sem alldrei
nóckru Síne skenkar. Í þínu Mar-
ni höfum vér en nu Eitt Mar af-
lifað og wtendad, og uppbyrnum
aðnæð niðr, hvað allt vora epterkom-
ande Lefe=Daga kortar, Þvi seig-
tum vier þier af Hlarta Loð og
Þackargjorð, Fyrer alla þína O-
telianlega Þelgiærninga, Andlego

og Elskamlega æt ossum mǫniskdum
 Tíðum oss veitta, So eingen D-
 lucka hefur oss nie neitt vort for-
 diarfad, heildur hefur þijn Hond
 hlijst og hirkad oss, so sem Hæn-
 an sijnum Ungu Kindum, so sat
 helvijske Hærfugl Döfussen hef-
 ur ecke grandad oss, hvørke med
 Krooke Svikaña, nie Nete Freist-
 ingaña, Ei heildur med Bloodugit
 Sverde Ossööknaña. Tofad fle
 þitt Heilaga Natn ad Elisfu, og
 fyrergiefe oss þijn Födurleg Bæ-
 ska, allar vorar Synder, Avirðing-
 ar, Yfertrodslur og Opæfclæte-
 Margt Zilt er giørt, sem Ogiört
 skýlde, en faatt þad Gott giört, sem
 giorast ætte. Marahættud var
 þijn Blessan yfer oss, En faa Þack-
 ar-Orð af oss aptur þier i Tie læt-
 en. O! Drottæn, Fyrergief, Fyrer-
 gief

gief oss, Fyrergief þu vorar Synd-
 er i JESU Nafne, og fyrer þarís
 Heilaga Blood. Framveiges bid-
 tum vier þig Elstíse Gud, Fader,
 Sonur og Heilagur Ande, Ad þu
 glefer oss öllum eitt Blessað og far-
 sællegt Nýtt Árar i JESU Naf-
 ne. Blessa oss alla að Sælu, Lífi
 og Líkama, Blessa oss af Hæðun-
 um og Underdi vopnum, af Hinn-
 um, Jorðunne, Síðumum og
 Skiepunumum, og þad i JESU
 Nafne. Korona Áared með þíne
 Goodfíse, Og laát þínn Footspor
 driupa af Fette. Vernda vorar
 Sæler frá Fordíorsfimeñe, vora
 Líkame frá Meinsfimeñe, vora
 Öru frá Væðumne, Hwð og
 Heimele frá Skadræðum, Gots
 og Þeninga frá Líðone og Töpum,
 og þetta allt i JESU Nafne. Sie
 þit

þitt Almætte Mætt og Gyrðing
 Christindoomsens, Blessun og Þrij-
 de Kongsens og Háns Konunglega
 Hwss, Frelse og Fridur Fødur-
 Landsens, Aldstod Yfervalldsens,
 Heidur og Hylle Hofdingiaña,
 Fioos Ríenedomsens. Vertu Dro-
 tten Þitsta og Speke Domaraña,
 Efling og Aukning Hwssstioornar-
 iñar, og þad alst i JESU Maf-
 ne. Vardveit vor æ medal brein-
 an Lærdoom þíns Heilaga Orðs,
 med ríettre Tíjðkan Sacrament-
 aña. Blessa vora Altvínnu, og upp-
 fyll vora Naudþurst. Vardveit
 ofs fra Hwngre og Hallære, Hard-
 endum, Díríj, Stoor-Sottum,
 Ofsooknum, Þestelentin og bræd-
 um Dauda, og alst þetta i JESU
 Mafne. Veittu Ydran þeim Synd-
 ugu, en Þidhald i því Goeda þeim
 æt. omu,

Froomu, Læfning þeim Siwku,
 Svolum þeim Hressdu, Lausu og
 Frelse þeim Herteknu, Og þetta í
 sama JESU Nafne, O! Herra
 Jesu, Þor blessaða Nijårs Gæ-
 fa, Gief að þitt Heilaga Blood og
 Wunskurnar. Sær, þie Svolum,
 Skool og Althvarfessum Freisud-
 um Sorgþiæðum Sálum, sem
 en nu velkíast í Sorg, sítande og
 Sveimande í Lára-Floode. O!
 Drottin, aúast þu Gudhræddar
 Eftur og Fødurlaus Børn, og
 heyr þeirra Andvarpaner, Styrk
 þwngadar Kvíur, og snu þeirra
 Hrygd í Glede, Og nu síydast þeinu
 Orde, vertu O Gud vor allra Gud
 og Fader í JESU Nafne, so vier í
 JESU Christo blessader, mættum
 vorrar Wefe-Nar, Mænude, Þif-
 ur og Daga svo wtenda, að vier til
 þess

Þess Blessada Ellífa Ríja-Mars
mættum komast í himneskum Fög-
mude, og þig Drottinn, eirn og þren-
an, Sía, Lofa og Heidra, með ell-
num litvelldum, mún Þendañlegar
Allder Allda, Minen.

Psalm. Ton, Gæstu Guds vler þrissum, etc.

Sætaste Scälareñar, Scarþvot-
ne Bræðgumenn; sem ei giesur upp
að reña, æðste Þíjfs Bruñvren;
Þu hefur aðgreint allt, Etade, Mar,
Manude, Stunder, standa so Eljmar
bundner, uppa Ríjm Ofallvallt.

Blessud sie best þijn Speke, blessist Al-
mættur þinn, er oss til Lofs uppvæke, eirneñ
Þíjgðoomvren, fyrir þitt Máadar Mafn,
Arid hofum oflifad, uppa þitt noctud
lifad; Eist so vort Vse. Safn.

Af Hug þvi sijnigium snialla, Samroo-
ma Lofglorðshans, fyrir Altsame alla,
Andar og Elskamans, þetta umílded Mar,
ingení Olucka snerje, af þvi þañ sialfur
merkite

1a. Marts. Dag. Hofud: Hær.

Sem Hænan Ungum hirokar, hesur þu
Drotten min, eins veitt Aftsemder miro-
kar, so ei gat Hæ. Fuglen, grandad nle
giort off Mein, ei med Aungle Svikaña ;
Ei Rete Frepstingaña ; Ei er Sverds
Dffookn nein.

Eitt er, og alla þvlingar, off fyrergief
nu þad, Ar. Tijmons Averdingar, Jaffur
og Banpaclad; Jalt hofum ofmisg giort,
Dgiort hvad ætjld skuldum, Of. faatt
Gott hitt sem villdum, en þo i aungvu vert.

Marghattud var þijn Willde, marge-
hattud Daasente ; En of. faa Ord sem
skulde, astur til Pacla i Tie: forlaot, for-
laot off nu ; I Guds Sonar Glæsku Nas-
ne, Glekundu þvi Bondsku, Safne, Of-
vor er audmimf su.

Framveigis Prening þijda, þig bidlum
aller vier, oss stande af Are Bljda, I
Hond nu ganga fer, Blessa þad ollum allt,
med Blessun af Haudre og Hædum, Hase
og þeirra Sigdum; Gior þad blessad a or-
vælt.

Gief

Gief þad Eriyndt Goodsemd þine , af
 Gnægtum driupe sijn , frels af Fordiort-
 unene , Fader sæll Christne þijn , Ond Eijf
 og Aura-Sasn , Veru , Stand , Hvos ,
 Heimkine , og Harder fraa Töpunine ;
 Jasnt allti Jesu Nasn.

Sie þitt Almætted eina , algirdur Hli-
 jfdar. Mör , Eriyng þin Christeñdooñ hre-
 lna, Kong, Pegna, Born og Frör ; Be-
 lt Drottin Witku Sasn , öllum Yfer-
 vallds-Möñum , med Efling og Styrkleif
 söñum ; Eirneñ i Jesu Nasn.

I hlaa oss Ökreinkt stande, Örd þitt og
 Sacrament, Bro vor og Þorf bætande ,
 blessu hvað hefur oss hent , hept allskins
 Hæssa-Sasn , Hwngur , Þest , Heim-
 sökn Nauda , Hardinde og bræðan Da-
 uda , Allt þad i Jesu Nasn.

Iðrun Syndugum siertu , Svolutu
 ængraardum þijn , Froomlindum , Bid-
 halld verñ , Boludum Adstod sijn ,
 Sirolum Lækninga Sasn , Herteknum
 Frelse og Fridur , festu Raad alla vidur ;
 Eins þad i Jesu Nasn.

O! Jesu Års: Gios nija, Umiskurnar
 piñar Hnos, Blood, Sær, og Benia.
 Hlija, Blessast nu ollum oss, hefst þeim
 sem Hrigden slæt; Sio þad a Saal edur
 Lisse, samt Ectium, Børnum bliise, Pus
 ngudum Freise fær.

Allra sijdast ænesnum, & siert Gud
 Fader vor, Hiartliæt i ollum Esnum,
 & señar blessa Spor, Jafnañ i JEE U
 Mafn, Ar, Biktur, alla Daga; Jñ til
 þess Dyrðarlega, Nijars i Himna Ha-
 fn, Amen.

Bæn wt af Pijnunne Christi.

Derra Jesu Christe, Sonur
 lifanda Guds, þu Saklat-
 sa Guds Lamb, sem burt-
 tóokst Hetinsens Synder, Furðan-
 leg var þijn Elska og Dumnædele-
 ur; Kierleike til vor aumra Eynd-
 ugra

ugra Maña, Þar þu HERRA, JESU ei Eimungis J-klæddest voru
 Holldu og tookst æ þig Þioons-
 Mynd, heildur og eirnen leiddst þar
 ofan æ Hrygd og Hormung, Sm-
 æn og Bryxl, og Stellanleg Kval-
 ræde, og med þad Sijðasta þan
 Smænarlega Krossens Danda, oss
 sem verduger vorum eilijfs Dan-
 da, til Endurlausnar. O! hvillj
 Elska? Sæ Heilage lijdur fyrer
 þa Syndugu, Sæ Diettlaete fyr-
 er Raunglæta, Skaparen og
 HERRan fyrer Þrælana. Hælett-
 lega sie þitt Heilaga Nafn Blessað
 minn JESU ad Eilijfn. O! HERRA
 JESU, þu varst sæ Frjðaste, en
 giordest sæ Munaste; sæ Mætt-
 ugaste, en giordest sæ Þannætt-
 ugaste, Jæ, lijkare Mæðke en Ma-
 ñe, fullur Særa og Venia. Drott-
 en

Laatt mæ til Hiarta gænn
 ga þína Þínu, so þu derde og
 Krossfeste illar Sýnder Hiarta
 míns, mæ til Hreinsunar og Helg
 unar. Laattu mig Drotten min
 hafa Not og Gagn af Þínu þíne.
 Þín Frygd og Angist sé mín
 Hiartans Glede, þín Vind mitt
 Frelse, Þín Bloodugur Sveite
 Smurning mínar Sælar, sent
 allt Daudans Citur og Ofbod sese
 og míke. Þín Hrakningur sé
 mín Hvíld og Roseme, þad Hæd
 sem þu leidst, mín Upphefð, Þín
 Hegg sent þu þolder, Einn Astar=
 Ross Guds, þín Aflogun mitt For=
 svar, Þín Krossfesting mitt Eignur
 Merke, Þitt vithell Hiarta=Vlo=
 mín Hugsvellun. Drottinn
 í Jesu, Laattu þínar Bleed=
 ar vera mitt Skiool og Athva=

rf, so sem Steinholumnar Dvfuñ-
ar. Hreidradu mig, mín HERRA
JESU, í Heilögum Undum þijn-
um, So sá Helvítske Hra-Fugl
Diofussen kunnne mter aungvañ
Skada að glóra. Láttu mig Dro-
tten mín hvílast í þínum Blood-
Fadme, bæde Lífs og Líden. Sien
þímar Blood-Beniar til gladvær-
ustu Stoonar mínne Sölu í mínu
Andlæte, So eg sie þier ínlífsfadur
JE og Elísfega, Amen.

Psalm. (Eon, JESUS Christur á Krosse var, etc

Difande Guds Son Lausnaren,
Lambet Gallausa JESU mín, sem
burt toókst Misgiord Maña, JE!
hvad var Hugur Afstíær þín, til aumra
Syndaraña?

HERRA þá klæddest Holde Mañs, hier
med toókst Líking Pienarons, Hormung
og Hrígder Nauda, Smaañ, Brípl, Haad
ung.

ung, Bolvaner hans, Og Bepstæn Kross-
ens Dauda.

Oss sem ad lijda ættum þad, er nu Si-
aalpræded forþlenad, O hvíljf Elsku. Siæ-
sta? Helgunen leid sprer Hólds Berl-
nad, hvors kǽntu framar æfia?

Kættæatur þolde Rainglants Pijn,
Kætrdest Gud sprer Pæla sin, han so
Bond af þeim briste, Harleitust prjssst
Hiaspen þijn, HErra min Jesu Christe.

Frijdaste Jesu Frelsare min, Frijdleik
Glorvallañ mister þin, Þjfkare Mætk: i
Mæne, Megtugum rjrddest Mætturei, i
mptkvum Kvæla. Kæne.

Lætt mjer til Hiarta Hormung þijn;
HErra min gænga og berfka Þijn, hun
so Krossfesta kþne, þauvæna Grind i
Briðoste min, til Blessunar Cælu minne.

Lættu mjer Drotten Þjfkni Ele, sem leid st
og þolder Brixl og Spie, Frijad þijn mitt
Hiartad sefe, Bond þjn mitt Frelle og
Blessun sie, Blood: Sveitin Lækning giese.

Verde han Emorning Cælar minn,

sefe Døð og Daudans Pijn, Situr hañs
Endurbæte, Fyrer þin Heafning Hvið
mier son, I Heilogu Dyrðar Sæte.

Hogg, Allogur og Hædning þijn, i hrigge-
legre Krossens Pijn, Sie mitt Forðvæð
sæta, Aftar Koss Guds og Upphæfð mijn,
þa eg skal nokku mæta.

Krossfesting sv sem siñd var þier, Sig-
ur, Teikn mitt skal jafnañ hier, og Rísta-
Blood þitt rauda, Ein Evölun vere og
Ebling mier, Eins i Vísse og Dauda.

Stein-Holum Drosan sem i siñ , so
breiddist eg i Undum þijn, að Dlofull ei
Grand miet giore, þær Venia. Skorur
Skickian mijn, Skool og Athvarfed vere.

Lætt mig þar hviðla i Vísse og Deyð,
Lausan og frj af allre Deyð, Sieu þær
Sælu mine, Jndælust Gíoon við And-
læts. Skeid, Jnlijfast so þier kine, Amen.

Bæn m Þankunum.

Ut af Christi Upprisu.

D! Herra Jem Chrifte, Du
 Blessade Sigur-Hofdinge,
 sem Diefulen sigrad hefur,
 Daudan uppsvelgt i Sigur, Synd-
 ena afmaad, Helvifte nidurbroted.
 Stiært skijn mier fyrer Sioumm
 þitt heilaga Riettslæti, og prijdelegt
 Þa ska-Klæde þins Sigurs, i hv-
 eriu þu uppreist off Svindugum
 Moðum til Riettslætis. **Q**! hvad
 felur og annlegur varstu ad lifja,
 þa þu albloodugur hieðst a Krossen-
 um? en hvad stíær og dijdligur ertu
 nu i þíne Upprisu? Hiartans Gles-
 de er mier þetta, því þo eg brekest
 og velkest i Desöld og Dolsæde hier
 i Heime, þa trwe eg ad eg mune
 med ossum Trvudum, fyrer þína
 Upprisu verda þier mñ sijder lifur,
 Dirdlegur, Forklæradur, Frind-
 ur og Fagur. **Q**! Blessadur siet-

tu mið Jesu, O! þu himneske Jo-
 seph, I hvíttu Klæde þíns Riett-
 lætes. Mið Joseph lét Pharaó
 Kongur wthroopa, að hann være
 Landsens Fader, En um þig talar
 og hroopar þín himneskur Fader:
 Sit þu mér til hægre Handar,
 þangad til eg legg Övine þína til
 Skarar Foota þína. Já, Þu ert
 sa Raude og hvíste Binnur þínar
 Brödur Christelegrar Kirku, w-
 valeð að meðal margra Pusunda.
 O! Herra Jesu, Lat mig hafa
 Not og Gagn af þíne Diðdarlegre
 Upprisn, Klæd mig Loomande
 Skrwda þíns Riettlætis, og gloe-
 ande Skarte þíns Hælspræðis,
 Afklæd mig Tötum Syndanna, og
 stootum Þorsum Þrettvíseðnar, so
 eg þurfe ekki tytrande i Forsmæð
 að wtrekast frá þínu Auglite,
 þelldur

helsdur ad eg mætte Tefnadur vera í míjnu Ene, so sem Guds Barn, og erfa og edlast eilífa Sæluhlíf, med þeim Utvöldu alskijnande og Fortsætrudu Guds Barmum í Himnestre Djrd. O Rotten Jesu, gief mier Daglega ad uppríssa af Syndunum, styrk Ydran og Lifnadarens Betran, ad eg meige síð þig og skoda, Lefa og Dyrka í Himnaríkte, Í Dendanlegum Fegnude, Og hallda þar Eilífaþá Þæsta-Dag, med öllum þínum Utvöldum, Amen.

Psalm, (Ton, Guds Son í grímu Daudans B

Sigur. Hósdingeni sæll Jesu, Er sigrad Döfuleni hefur, sveltder upp. Dauda í Eigar þu, Sonder nar fyrregiefot, nidurbrannstu Helvítet hart, hie of skijn mier Rættlæted biart og Þæsta. Klædes Siann. sæ, Haleluja.

J þú milt ertu Uppriseñ, og til Ríttlæt-
es giordur. E! hvorsu varstu Utleifeñ,
under Kross. Þole hordu? Eñ hvað Dyr-
rdlegur ertu nú, J Upprisuñe sæll J Esu?
So Dnd míne giefur aa ad síar, Haleluja.

Hiartans Glede og Huggun tæw, hieð
af Soat míne streyme, J Besolld þo eg vel-
fest nu, Boladur hieð i Heime, Efalaust
treystir Dndeñ míu, Upprisu fyrer Berf-
an þljn, Vjfkur þieð verðe ad sljta uppá,
Haleluja.

Uñ Josph, Kongur rothroepar, ad hañ
Land's Fader være, uñ þig Gud Drotteñ
eins talar, Þljn Elstu, Fader fiære: Sit þu
við Hnd þa hægre miet, hieð skulu þjner
Dviner, Eiggia til Skarat Foota fæ,
Haleluja.

O þu Josph Himensins hlje, J hvjtu
Ríttlætis Klæde, Blessadur kom þu Dr-
otteñ dje, Daudans afleystur Mæde, Kon-
ngur og Vinur Christneñar, Komdu nu
sæll, til Brudeñar, váleñ Pusundum flei-
re fræ, Haleluja.

O! Herra laet mig hafa Not, af helgre
Upprisu þíne, Kom mjer uppá þitt Kong-
legt Hlot, Klæddum wr Saur. Slið minne,
Reisfudum Skröda Nietslætis, og raudu
Skarte Hlaalprædis, Unnskiftelegur er eg
þa, Haleluja.

Eins teiknadur i Ene minn, O Jesu
laet mig vera, ei so rekist fra Angstöon þijn,
og hlioste Forsmaun vera, Hældur eg erse
og odlest þar, Eilífa Glede Begsendar,
Herskara Guds a Himnum h:a, Haleluja.

Upprijsa glefminn æ af Root, fra ellum
Losta Reime, fyrer Ydrun saña og Yfer-
beot, i odrum so mætte eg Heime, Eijra þín
Dlijdar hæðstañ Hag, og hallda Eilíf-
añ Þarfa Dag, hialpa mjer slíkn Þu-
osse ad naa, Haleluja.

~~~~~
Bæn af Christi Uppstig-
ning.

H! Du Heilage Bollduge He-
rra, Du Drotten JESU
Christe, Du öfluga Leoned

af Kyne Juda, sem Sigureñ hefur
 mætt a þínum og þínar Christne
 Övinum. Þær Áttar Syndugur
 Meñ, höldum nú í Dag Míning
 þínar Dýrðarlegrar Uppstigning-
 ar, hvar fyrir vær sem eigum og
 meigum Giltis Mót bafa af þíne
 Gímnaför, seigium þær Hiartans
 Lof og Þacker. Þú hefur sundur-
 stítt Gímnana, og ert ofan komeñ,
 Þú ert í Hæðena aptur foreñ og
 hefur oss Gæfur gífed, Já, upp-
 loket oss Dyrum Gíalpræðesins,
 hvortar vegna Áðams Syndar
 apturborgdar voru. Þú uppstítt
 af Gíallenu Oliveti, því í þær hefur
 þú vier Christner sáðan Frid, Fög-
 und og Glede Gíalareñar. Þú
 sleffaðer með upplýptum Hónd-
 um þína Læresveina, þa þú upp-
 stítt. Upplýpt eirneñ þíne Hende

og Blessa oss, so Blessunst vier.
 Du situr til þíns Fodurs Hægre
 Handar í Dyrðene, og aller þín-
 er Övner eru nidurlagðer under
 þínar Fætur. Undertrod, O HÉR-
 ra Jesu Döfuleñ, under vorar Fæ-
 tur. Bid þu þín Fodur styrer oss,
 og legdu oss Syndugum híað hön-
 um Erknar-Maal. Drag þu O go-
 ode Jesu vor Hjörtu til þínt í Hæð-
 er Himnaña, Því þar er vort rietta
 Heimile. Læt oss hafna Syndun-
 um en elska Riettslæted, læt oss so
 Bærgðarsamlega lifa, sem ætt-
 um vier þa og þa hiedañ ad fara.
 Opna þitt Hjarta og gled oss, hert
 vorar Andvarpaner, og híað þa oss,
 medtak vorar Sæler, og leng oss
 frá allre Næyd, þar til vier mñ sýd-
 er med Sæl og Lífama verdum
 uppmunder í Lofed, æ móots við

Drottin, og verdum so hla Drott-
ne alla Tjina. Pier med Fod-
ur og Heilegum Anda, ste Lof og
Djrd, mit Allder Alda, Amen.

Psalm. (Eon, Endurlausnaren vor Jesu Christ.

 Jesu Guds Urvalde Pison, Of-
luat af Judæ Rood, Leon, Sigur
fættst uñen, sem er til vor ruñen,
þvi Ræd eg þig við Eon.

Drottin nu skal vor Dags Miñing,
Djrdarlegust þijn Uppstigning; Eins hv-
o: la eigum; Af hvorei taka meigum, Ei-
lijsa Uppbygging.

Hinnana Gud þu sundursleitst, sond-
ngra þegar til vor leitst, aptur uppfaren,
ess er Gios þvi lioren, Hopp þad minn Gæl
vel veist.

Upplaukst Eijs. Dyrum ædft Guds
Mond, Adams til-luðtum forer Synd,
Uppstiegst med Giædum, af Oliveti Hæd-
um; Mjrtur þess mœga Mañkind.

Upplyttræ Hond þin Ars Jesu; upp-
stig.

stíga ande blessader du, upplíft eins heñe,
yfer oss so reñe, Blessunar Not þau nú.

Síalísa Góðursins Hægri Hlið, 3
Hæðeñe þu situr við, Övine lægðer, að
þeir nú færa bægðer, Eins verðe: Legg til
Lid.

Syrer offbið þu Góðne þín, forlífa so
vor Málefniñ, Dragdu vor Hiortu, hie-
ðan til þijn burtu, Hætt upp i Himeneñ.

Lat þu oss sporna Fostum við, so lærum
elífa Ríttisærid, i Bæreygd þreya, við br-
num að deya, Þar allá legradu Lid.

Opna þitt Hlarta: Oss so gled, Andvarp
vort heyrdu líífa með, Síalísp vorum Ön-
dum, og Hrygdar lens af Bondum, Lat
Born þijn lííft færa síed.

Allt þar til verðum uppnumiñ, A moos-
ts við Önd i Himeniñ, með Earl og Elí-
se, Sorgaño færa Rííse; Og Ölum þar
Allduríñ.

Heill þa að odlast Herra miñ, Síalíspe
míer Þínu. Króptur þín; Þíer, Góður og
Anda, fagurlega aan Enda, lögð síe til
Fosgjörðeñ, Amen, Bæir

Bæn til Heilags Andu/

æ Hvítrasunu!

Du Heilage Ande, þu Him-
 nestu Astar-Eldur, Ljóss
 og Ljósmu Gudsdomlegrar
 Veru, Þig lofum vier, Þig tilbid-
 tum og ætíðsum vier, að þu Bless-
 adur komir til vor og upplýsir oss.
 Þu ofanstíegst yfir Jesu Postula í
 Synlegum Ellds-Loga, yfir stær-
 hvörn þeirra þig setjandi, að þess-
 are Heilagu Hátið. Yferstýgg
 oss með þínum heimuglegum Kra-
 pte, svo það mætti að oss þó Open-
 berlega síst, að vier sium þitt
 Heimile og Lærberge Andlegt. O!
 þu Heilage Eldur, upptendra brei-
 ande Elsku í oss til allra Himnest-
 ra Gæða. Misk þu og veru vor
 Hjörtu

Hjörtu, með þíðar Náðar.
 Hugsvala oss í Of-Hita Syndana,
 og birttak alla Kiælu og Ofbod
 Hressing og Kvíða Samvitstú-
 ar. Langa og hreinsa vor Hjörtu
 með Jesu Guds Sonar Bloode.
 Græd þu allan Svíða, Sarr,
 Þoolgu og Protu Syndana. Læt-
 na þu allar Meisemder Hugar-
 eng. Þu blessada Lioos, upplýs
 Myrkur vorra Hugskota, og leid oss
 í allan Sanleik. Þu blessade Leid-
 togen, leid oss Hættulaust glegnum
 alla Hættu og Hörning, til Eas-
 lu Hafnar eilífs Lífs. Þu lictst
 Jesu Christi Postula tala misleg-
 um Tungum Guds Stoormerke,
 Blessa þu vort Tungumal, að vler
 tolum um þínar Dæsemder, Læt
 oss ei tala þeirre gömlu Tungu O-
 gudlegra Heidená Mána, þeir ed
 af

af Gude eckert vita, hværra Tungu-
 mail er Bælv, Hæd, og skammarlig
 Ord, hvad ad reiknast mæ Tungu-
 mail Diefullsins, heildur læt oss
 O Heilage Ande, tala þeirre Tungu
 er þu siælfur kienner, sem er Psal-
 mar, Lofsaungvar, Andleg Kvæde,
 Bæn og Þackargjærd: og þo vorer
 Bismuner og Mælsfære siæu
 Hælfverk, Jæ, opt Hiegoomlegt
 og Heimskulegt, þa gior það allt A-
 þeyrilegt og fullkomlegt fyrer Eyr-
 um Drotteins, þængad til vier mæt
 sijder komunst þængad sem Hælf-
 Verked-tekur Enda, og ein Elijs og
 Himnest Fullkomnan skiedur i þe-
 im Himnesta Hæ. Skoola Elijs-
 rar Dyrðar, þar vier færum skiled
 og numed þau Dinnrædeslegu Ord
 sem Postulæn Paulus þeyrde i þeim
 Þridia Himne, og eingæn þan hier i
 Heime

Heime ad understanda og wistijra.
 Her um Bænheyr off þu Goode
 Heilage Ande, med Fedur og Syni
 Lofadur og Blessadur, eirn Gud um
 Alder Alda, Amen.

Psalm. (Ton, Kom Slapart Heilage Ande etc.

Q ! Kom Blessadur Edla Pio: s,
 Ande Heilagur til vor in, Hvíð
 og Gleinging þia off kioos, Helg-
 unar ædste Giasaren.

Yfer Postula ofan flekst, Elds: Loga
 Sijneligum i, Al þessare Hartid: Peim og
 lietst, Þín Kropt anglisa uppá nli.

Yferflegge hañ eins i Dag, off medur
 Nardar: Krapte sijn, Lat þad aa vor: m
 ljsast Dag, ad lifande seum Biste þijn.

Tendra þín skírañ Elstu Eld, i of
 Gudlegra Dgda til, Veru þu og Wilt
 vor Hiortu Hreld, med Himneskar þíns
 ar Nardar: 3l.

3 Sær: Hítanum soala off hler, Sorg-
 ana; og Ríðu Meydeñar, Ofbode, Heil-
 ing.

ing, Bijle vort, og vondum Kvijda Sam-
vissuñar.

Hreinsa nu best vort Hlartans Fær,
Mid Herrans Bloode: Og Jitra Mañ,
Græð alla Boðgu, Svíða, Sætt, og
Syndaña Prota Bannvænnañ.

Hugarens læfna hvortfins Neyp, Hug-
stotfins upplijð Myrkurin, Hættulaust
glegnum Þormung Leyð, Himnatijles i
Joanuden.

Aftrookst Postulum Orða, Skort, Jm-
sum Tungum begæfader, Tungumarl
Blessun teikna vort, So tale um þijnar
Dæsemder.

Lætt off eitala Tungum þeim, Tíðfubú
fordum Hæð og Blót, 3 Forblindubum
Hjónis Heim, heite þad Satans Mælgæ-
llot.

Heittur lætt off aðhlæst þær, hverlar
þu verdur fleñande, Psalmar og Andleg
Kvæðe fíar, Kríddud med Bæn og Pack-
læte.

En þo Bli bæðe og Mæled Mañs, mlog
dofid,

lofed veilt og Hælsverk þe. gior þed fyrer
Eyrum Giasarans, Gicnelegasta Berf-
fære.

Þaangad til Þor vier lendum þar, Þijf-
sins sem giorballt Hælsverk dölja, Og el-
liff Gullkomnun upploomar, Þ þeim Þij-
rdar Hæ. Skoola þijn.

Þanffiled þa ei verdur þar, hvad vita
þurfum Gude hia, Sem Þaall i Himne
Þridia þar, Þessa Heims si, æ ei gislod ær.

Um þetta Þænheyr off þin Eijð, Ande
Heilagur Mýstunar, med Þodur og Þy-
ne fyrer og sið, frægst Þofadur um Alder-
nar, Amen.

~~~~~

Bæn m Þænadægum/

fyrer Guds Christne.

Þiljfe, Almattuge, Sterke
og Þollduge Gud, þu Þðio
tten Zebaoth, Vier þijn far-
tæk Þörn, þijn litla Hiord og
Sauder þins Haglendis, Þiñflj-
um

um til þinn æ þessum Hafsasæl
 legum Kvöld-Tíma Heimans
 æ hvorum Döfusseñ stormar
 sjnum Linnun, æ moote þine Chr-
 istni, og vill hana uppsvelgia, sier
 deilts fyrer þan skæðasta Dvin
 Krossens Christi Tyrkian, og að-
 ra Tyrana. Sía þu Dötten,
 þan hefur Íllt i Síne við oss, og
 vill oss Eydeleggja. Þar fyrer
 Dötten minstu vor. Þier med-
 tienum, Þier hofum syndgast med
 vorum Forfedrum, vered Ogudleg-
 er, og falled frá þier, og forþient
 þína Reide. En nu Dötten,
 Þier viljum sitva oss til þinn, Þvi
 hvor þan annar aðhjálp oss? Þier
 skálfum og titrum, Sverd þínar
 Reide er völdreiged, og Dvinana
 Hugur er grúmur vorden, Þorneñ
 eru að Fæding komeñ, og ver-
 þu.

Þwnglega, Rijs þar fyrer upp Dro-
tten og hialpa oss, Fyrergiet oss
vorar Synder, og wtriett þin Arni
legg oss til Hlijsdar. Uppliwt þijn
um Augum, og sia Grind þess
Bloodgjuruga Tijraña, uppliwt
þijnun Eyrum, og heyr hans Gud-
loftun, med hvorre han lastar þitt
Heilaga Barn Jesum, og for-
smæder hans Þjinn. Vatna upp
Drotten vor Gud, og wtaus þine
Grind yfer Lastara þjins Sonar.
Lat Christneñar Ovina Hendur
og Hnie skialfa sem Balthasars,
Set Hring i þeirra Nasar, og
Beitsl i þeirra Mun, sem Senacher-
ibs, Lat þa um Hæl snwast eg til
Skafnar verða sem Ovne Davids.
Mínstu Drotten, ed vier erum
lenyster med þjins Sonar Bloode,
og erum hans Brwður, lat oss ei

til skammar verda, þvi vier vonum á þig. Um vradu þína Chríste með þíne Bernd, Vertu ein Eldlegur Mör á míllum þína sanna Ísraelita og þeirra Dvina, þa viljum vier þacka þier og þloona alla vora Ljfsdaga. Auglijs þu Drotten, að þu hialpar þeim er þier trensta, so oss Verölden medkíene þitt Magtarvellde. Bænþeyr oss vor Drotten, og láat vort Afall koma til þijn í Jesu Nafne, Amen.

Psalm. (Ton, O Gud vor Fader sem í Himnar.

Drotten Zebaoth óþriootanlegs Almættes; Jnslijum vier þijn aumu Börn, under þitt Nardar Vellde, su ljítmootleg litla Siord þjins Haglendis, hroopar til þijn um Hialp og Börn, Heimsins á þessu Kvöldi, hatstur þvi Dlofull hreifer siet, þans Limer storma líka, Tyrken og aðrer omiklder, Ofsofn hef-
 fonde

nde slika, I moote Christne þine ei þver,
æa Ofstæed ríjka.

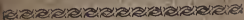
Stær Gud i þeirra Síne foolgeñ Evi-
ða Raad, hyggja þeir Eydeleggíng ein, þser
oss skule detta, þar fyrer Drotten þeint
til vor i þine Raad; Jættum nu Synda
margfold Mein, og mieg forskuldad þet-
ta, Ogudseiger þvi vorum vier, Beg geing-
um Forsedraña, syndgæd hófum, Felled
fra þier, og forþient Reidi saña, en aptur
til þijn umvender, þdrustum Misgiordaña.

Hvor kæn oss añar Djalp ad síjna helld-
ur en þu? Þvína fyrer Haturð Hug, og
Þandar þínar Sverde, Eklaalsum vier
Aumer, Eijstum bæde og títtrum nu, þung-
lega Beinum, Þríjtur Dug, þad sem
Börn Þoodsiuk verðe, upprijs Drotten og
ecke bjð, ælijt Jættæda Saude, þírm
þværgief þíjnum Eijð, þreynger ad Neyð og
Daude, upplættu Raadar Auguñ blið,
æa stormar Dreken raude.

Þeyr þer Eyroña Himen-Þessun Þerra
Þær, Þreljarañ Þesum forættar, og for-

smætt haðs Þjnu, Balna min Gud og
Blood, Hund þessan burtu fær, wtaus
Grind þinnar Affelsdar!, þfer haðs Daga
ljnu, Balthasars skelf þu þon þ og J. ule,
hnignandi læt þū fara, Beitsladur Sena-
cherib sie, set Þring i Nos haðs Skara,
afmta þaa Davids Dvine, aungvum þelmt
Sverded spara.

Minstu þess Þ Rotteñ Endurlepster ero-
num vler, med Bloode Christs og beifre
Þjnu, Þroður Jesu æstfiera, Eldleg-
um Mætt þvi ungyrd alla Herra hier,
i Hartans Þsraelita þjnu, þad skal þier eitlif
Þra, Hæalpadu þjnum litla Þjnd, lættu
saa Mætt þin rijska, aptur þig lofum allan
Þjnd, æ hier og siðar lijka, i Aft og Þroftur
Þning blid, ælijtu Þeidne slijka, Aft.

Bæner. æ Misseraskiptum.

Bæn i Tungaungu
Sumars.

Du Heilage , Blijse og
 Bollduge Gud ! hvad Daa-
 samlegt er þitt Nafn i ell-
 um Landum ? Hvad Lofleg er þijn
 Skickun ? Hvad Almættugt er
 þitt Ord ? Du hefur adgreindt Tj-
 mana , Du hefur skickad Sumar
 og Vetur , Frost og Hita , Regn og
 Snöo , hvor Skickan alldrei nock-
 ru Siine skeikar , so leinge þad Ber-
 eslden stendur , Og med því vier
 þesum en nu aflisad eirn Betrur
 Tjma, og byrium nu nijañ Sum-
 ar-Tjma, því þeckum vier þier af
 Hiarta alla Fedurlega Belgter-
 nunga til Tjfs og Sælar oss veltta
 Noott og Dag. Vier þesum by-
 gt eitt kallt Land, þo hefur þu, Dro-
 tten ! klædt oss Tvesolldu Klæde ,
 sem er Riettslæted og Hialspræded,
 Jaa , Andlegre og Tjksamlegre

Blessan hefur þu þrjðt oss, þu hefur
 hlíft oss fyrer Dioflemum og
 hañs Bielum, fyrer Stoor Hard-
 endum, Land=Plægum, Lijf=Lioo-
 ne og Lima=Brote. Blessað sie
 þitt Heilaga Nafn að. Eilífu.
 Virðstu að fyrergíefa oss vorar
 Bloodugar Synder, Illskit og O-
 Þacklæte i JESU Nafne, Og nu
 framveigis, Gief oss eitt gott, bljðt
 og blessað Sunnar i JESU Nafne.
 Vorona þu Missered með þinne
 Goodfíse, Og láat þinn Foot=Spur
 driupa af Feite. Blessa þu vorar
 Saxler með þínnu heilaga Orde og
 Sacramentis. Láat þín Frid vera
 yfer oss, og þína Blessan að vorum
 Strætum. Blessa Himeneñ, Loft
 og Jord, Botneñ og Siodeñ og all-
 ar Skiepnur, Láat oss meiga gla-
 da sjungia: Betureñ er vundideñ.

Regn og Snioor er i burtu, Bloss-
 omstureñ hafa Knappana feinged,
 og Turtildvsañ lætur til sín heyr-
 ra í voru Lande. Blossinga þu
 Jordena með Averte, so Dalarnir
 standa þickvarner af Korne, Og
 Kvikfienadureñ bere sín Avert.
 Lat vor Alldine bleingast, og vor
 Matar=Hwss andgast. Bevara
 Fodur=Landed frá Hervikkingum,
 hættre Gott og Hæssa öllum, Lat
 oss í Fride vorrar Atviltu leita, og
 vtrietta vorar Hondlaner til Lan-
 ds og Vatns með Farsæld. Blessa
 þu Konglega Stioornan og alla
 Landsens. Vfer=Herra. Þrjyd
 Kienedomenñ þinnu Hialspræde,
 en blessa Hwssstioornareñar Vigrg
 og Mæring. Uppfyll allra Maud-
 þurst epter þinnu Dyrðar Rijk-
 deome í Christo Jesu. Lat vor

Stortu blömgast með Lilium Gud
bræðluðar og goodra Dygda, So
Sumared síe svo vel iðra í oss, svo
sem hid ytra, upp og nidur og allt
um kring. Lat oss með Sumar=
Fuglunum sjungja fagrað Sumar=
Saung Lofgiordareðar þínnu Raf=
ne. O! JESU, Vertu oss öllum
Efn bleffud Sumar=Gief, og leid
oss um síðer í það himneska fagur=
blömgada Sumar eilíftrar Dýrð
ar, Amen.

Psalm. (Ton, O Gud Heilagur, Heilagur, etc.

DU Þollugaste og Þíse Gud, Þeg=
samest Næð þín Hæbleffud, og
Nafn um glerðar Grunder, hvað
Lofleg er þín Skickan skje? Skordud Al=
mætte Þod þín dýr? Adgreint fleckst all=
ar Stunder, Skickader þu það, Kallðast
Þetur, Sumar. Hiteð, málða meige,
Reifar þu Þodun wr Skordum elge.

Nu birtum Sumars Nya Tijd, nu er
 aflisud Betrar Frijd, þóðum vier þvi Aft,
 lega, Andar og Vissins allar þier, Oteliañ.
 legar Belgiorðer, Mædugar Mættur.
 lega, Land eitt, ljtt heitt, þofum bigt, þu hef
 ur lagt oss Hialpar Klæde, og Riettlættes
 Skerðan oss rietter bæde.

Andlega Blessan oss lieft fæ, elrneñ Vif.
 Tamans Þorfun nat, afvent ter alla Be-
 ga, Dioflum, Vif. Tioone, Vima. Nævd,
 Land, Plaugum, Soett og bræðum De-
 vd, sljkt þrijsum Sijfelldlega, JEsus,
 JEsus, Alar vorar, æred stoorar. Glistu
 Synder, sýrer þjinar oss forlart Under.

Fader, þig biðium Fræmveigis. Far-
 sælt Sumar til Argiædes, oss velt i JEsu
 Mafne, Gooñ fiske frijn Wißered m-d, Mar-
 ttugt þltt drimpe Footspored, af nooglega
 Mægta Safne: Gud miñ, Gud miñ. Ot d-
 ed hreint, og Sacramenteñ, blessa oss bæde,
 Frid þiñ og allskenar gief oss Blæde.

Himeneñ Blessa af Hædum þjinn, Haf-
 ed, Land, Þotn med Skiepnun sijn, að sie

um glædt Slingjande, Þetur og Snjóor
 umlided er, vespriinga Knappa. Blóon: st.
 rid fer, Dvöfna leikur i Lande: Jesu, Jord
 sa. Hvort bære, og Aldin sæte, en Vilfróof.
 gadar, Kiæte vor Matar. Hvos Kvif fle.
 nadur.

Fodur. Landed forsvara best, Friden og
 Blesan vidteingest, Landed og Ljids At.
 vinnu, Konunglegt Beldi og Stjórn
 stid, stork Rieñet oom og Hvos. Standed,
 Lat alla Farsæld sinu, uppfill, og still, all.
 ra Maudþu, Mægtum med, i Mæd og
 Feide, allum so verde þitt Laan ad Lide.

Lat Hiortun blóomgast Vilum best,
 Lifande Dygder augljífest, ad Sumared so
 vel-stande, Jóna sem Jóna: Allt um fríng,
 upp og nidre i þessum Fríng, Loffsaung
 Fugla leifande: Vert þu, vor nu, Sumar
 Gíofen, sem oss hefur, síðast alla, til Him.
 en blóomgvadra Sumar. Salla, Amen.

~~~~~  
 Bæn i Jūgaungu Þetrar

Dilijfe Gud og Myrkunsa-
me Fader! Þu allra Gluta-
Skapare og Stioornare
under Festing þínar Náðar lifum
vör en nu, og eigum en nu Eiri
Betrur Tímaad uppbyria. Því
þökkum vör þér fyrst af Hiart-
allrar Födurlegar Belgjörðer, sem
þu að þessu málidna Sumre og
alla vora Væse oss veitt og glesed
hefur, til Lífs og Salar, so eing-
en Ólucka edur Óáran hefur skad-
ad oss, Eingæn Háskasemd grand-
ad oss, heildur hefur þín Hægre
Hönd hlíft oss, þín Myrkun hialp-
ad oss og blessad vorar Salar, þitt
Heilaga Ord Endurnært oss. Þu
blómgader vora Lvin-Altra, og
audgader vor Matar-Hvös, Jaf-
Allshættada Nágd og Blessan
gafftu oss. Blessadur siertu Dr.

lætaste og Goodgiarnæste Blæm-
 en, sem oss þinnar Skiepnur æn
 Eptertalna og Betalings so Ríks-
 uglega forforgað hefur. En vier
 höfum Syndgast, og vered Opact-
 læter, mettað oss en gleymit þier.
 O! Herri Gud, Myrkuna oss, og
 vert oss Nærdugur i Jesu Nafne,
 og i hans Nafne bidium vier aller
 med Einum Huga : DRÖTTEN
 Gud, Giesdu oss goodan og farsæl-
 an Betur. Afstijr þu Diöflens-
 um, so han hvorki entre Lopted nie
 grande Jordunne edur Siöonum
 edur nockru ödru, Hellsdur að vier
 mættum under þine Blessan vakna
 og sofna, sitia og ganga, reisa og
 Nærdslaga að Siöo og Lande. Af-
 stijr allre Dæran, Hwngre, Drep-
 soott, Hardendum, Dyrtilid, Land-
 Blægum, Storme, Skrygum.

Elldingum, Sníoo og Vatnsflood-
 um. Bertu hía off Herra, þviad
 Kvöldu tekur, og á Dageñ líjdur
 Bertu Drotten vort Líoos, sei-
 alldrei undergeingur, Bertu Ad-
 stod Naustoddum, Frelse Farrad-
 um, Huggum Hressdum, Hugsvel-
 um þeim Freystudu, og eilífs Gled-
 ossum Trudum. Núm oss með
 Glede Beturen ad wtenda, og Su-
 marsins Bloomu (þocknest þier sv-
 leinge ad láta oss lífa) aptur a-
 líta. Sierdeilis nú oss ad wtend-
 udum þorum Lífsstundum, Eilí-
 fs Lífs niótande ad verða, frá
 þíns blessada Nafns Saker, Ám.
 Psalm. (Tou, Komeñ er kalldur Betur, etc.

D Gader Or Gíæskunat, alla se-
 hlute skopader, Ástseindar en-
 þínat, under Festingu lífam vie-
 Betrar so aptur eígun, uppbyria Ni-

þá þa þar þyrir meigum, þier Eim.
Nápat blið, umlíðeñ er ofþ hente,
íedís Korn Eymañ, sem Þorsum
þa hente, þæglega Farsalañ.

Sealar og Eijssins líka, Eidsender all.
ofum vier, O! Hiartans Eistañ ríj.
Glucka og Elisum fordader; Einoefi
íran skadde; Þa, eckert Hæska Gr.
; Eñ Ord þitt allvel gladde, Ond
e og Eijssins Stand, Altra liest all.
mlega, audgader Matar. Hws, all.
Nægtum nooglega, Næduge Gud
fus.

Þr Þenings, Drlátaste, Eptertalnas
t forsorgar, Giasaren Goodgiarnaste,
þallat þijnar Skiepnurnar, vier i Þo.
u fráñ streymum, Banþoð loatum i
ofþ mettum; Eñ þier gleymum, O!
þad forlæte. O Rotten i einum An.
þar þitt Barna. Gasn, Þirdst ofþ
aren senda, Þarañ 3 3 Esu Nasn.
íllie Andskotans Nællde; Et so hær
þe Þanes na Einn.

bealde; Un þess að lifa í yrtive og æro
fa, Sitia og Baka-Slj. bleffudum:
Kerfa og Rædslag taka, so reyfan
sæler, Hingre, Drepsoot, Hardu
og hvortu sem skada ma, Oss þ
Kunga-Lindum, Afvændtu laengt í fr

Bertu hia oss O! Herra, hie
Kvoldu tefur mig, Afplana ve
rra, Boladra Huggun Gledaleg,
stoddum nafvæmasta, Næring og
næme; Athvarfed Jndælasta; Un
Gladvære, Beturen ut að enda,
mared lista fa; Sljdaft lait þu oss
i Ljfs Hofn þier siælfum hia, Un
~~~~~

Bæn þá Struggur/

mur og Dgnaner gænga.

Drotten Gud Zebaoth,
Sterke og Hædeleige
Þu Herra Simens o
bat, Bertu oss Alunum M
at oss æt.

ast í þíne Reide, Þíer meðkieðnum
 vorar Snyder, að vier höfum for-
 þienad þína Reide, Ei síður en þez
 ir sem fordíorfuðust í Vatns-Flood
 enu, edur þeir í Sodoonia, Og með
 því þu síner með þessare Ögnan, að
 þíer hve Eitthvad í Stíne víð oss,
 því sáwum vier oss nu til þín, og
 framfællum fyrer þíer með Otta
 og Hræðslu. Drotteñ, hver kañ
 að standast fyrer þíne Reide? Fioll-
 en hrærast, Jorden skíelfur, Skoog-
 arner hristast og Bilsu-Djærent
 blampa í Felur þá þu reidest, Lopted
 leyptrar og Skruggurnar duma,
 því þu ert Eirn Bollugur og mof-
 elshættar Drotteñ, þá þu fram-
 brumar í þíne Dírd. O! Drott-
 en Minskuna oss og frelsa þitt Fœlk
 með Fríde, Vernda vort Líff, Hwæ
 og Heimise, Og allar Skiepnur.

Eftu Lagnanene þitt Latmark, og
 bevara oss fyrir bráðum Daudi
 og allri Ólucku í JESU Nafni.
 Láttu Þyrtu þínar Naðar ver-
 nfer oss, So sem Israels Fólki
 þá Myrkuren geingu í Egypta-
 Lande. Halstu þine Hende yfer
 oss, Svo sem þu gjörðir Moss-
 hlað Steinum. O! HERRA
 JESU, Vertu Adskilnadur á milli
 vor og allrar Ólucku. O! Þu Hei-
 lage Ande, Teikna oss með Bloode
 JESU Christ, svo sem Dyrastafur
 Israels Fólks. Hwísa voru með
 Þa skalambsens Bloode viðdrá-
 er, So Fordjörfunen skade oss ekki.
 Bænheyr oss vor Drottin, Hei-
 lage HERRA Gud, Heilage Sterke
 Gud, Heilage Líknsame Lausnare,
 Þu Ófenlege Gud. Drottin
 þiesse oss og varðveite oss, Drott-

en læte sjína Afíoonu ljísa yfer oss,
og sie oss Myrkunsamur, Drotten
sínve sjínu Auglite til vor, og giese
oss Frid, Amen.

Psalm. (Ton, Til þína Heilage Herra Gud, etc.

HU Hæðeleige **HERRA** Gud,
Deims • Ríjnalunár Skapare,
Mótt • nar • Dond þín haablessud,
hú sie vor Raudhíalpare, vorar med-
líenun Misgjorder, móoti sem hósum
Dropdar þier, vægdu Líffsens Lausnare.

Ríkt oss ei under Reide • Vlar, Reide þó
forþient hósum, sem þeir fordum i So-
doma; Og soctnu i Floodsins Rofum; En
þórst að Dgnan ljter þu, elthvad sem brve
i Síne nu, A þier med Ydran lofum.

Stansfollum því med Selmtur vler,
fallner i Hæðslu og kvísta, þóor sær
Gud stadesfyrer þier? Gíollen þad læta
bíjda, þaug reña þegar reldast fer, Ríena
Díjeunum Kráptarner, Hrístest Ber-
oudu þí bjda.

Coyped

af þungu i 1861

Lopted i Hædum leypirar þar, ljífa
 Skuggurnar Dana, miðg þvi að ert
 mikels hættar, minn Guð þegar frambrun-
 ar, Siemane vora frelsa og Líf, Fridun
 þín síe vor allra Hlíf, Líf þá oss með
 um munar.

Elsettu Dignan Takmark sitt, tepp
 Ellis og breiddan Dauda, legdu oss Nað-
 ar Lided þitt, sem Líf num vld Hósed Rau-
 da, haltu yfir oss Hende þín, Heil og
 Blessan þá aldrei því, I Þeine vorta
 Nauda.

Olucku hlíf oss allre fræ, O! Drott-
 enn Jesu goode, Heilage Ande hía oss
 stæ, Herra vors teikna Bloode, eins og
 með Lambsins andkiender, Israels Dy-
 ra-Staferner; So stande þínar Píood er.

Bænheyr oss Drottinn: Bænheyr oss,
 Bænheyr oss Prening sæta, gief vortum
 Sælum Glede-Ross, Graut þeirra laut
 þá mæta, Israels Blessan yfir oss síe;
 Jñtíl hun verdur leldande, síðast i Sælu
 arglæta, Amen.

Bæn i Steer-Scottum /

Hardendum og Land-Plaagum.

Allise, Myrkunsame Gud,
 Du sem gíorer i Myrkun i
 Þúsund Lídu, þeim sem þig
 elska og vardreita þijn Þod, en vit-
 iar Rænglætis Fedraña að Þorn-
 unum i Þridia og Þioorda Líð,
 þeim sem þig hata. Þier þijn fæ-
 tæk Þorn, meðkieðnum að vier hof-
 um vel forþient þessa Þlaagu með
 vorum Syndum, Já, og en þjng-
 ra, ef þu villðer gænga i Riett við
 oss. En nu Þrotteñ snvum vier
 oss til þijn með Andmykt og Þdran.
 Þier hofum syndgast með vorum
 For-Fedrum, Þered Ogudleger og
 falled frá þier. Þier hofum ecke
 hlíðt þjnum Þienurum, sem Þod-
 udu

ndu oss Riettsættesins Beg, heildur
 hofum vier fastad þínnu Orde at
 Bak oss. Vier hofum siðalfer med
 vorum. Syndum völdreiged þitt
 Sverd i glegn oss, og því klemur
 þínn Reldi yfer oss, Já, er því Þou
 ad reidest þu, Hællage HERRA Gud.
 O! Drottinn vert oss Lífssamur i
 Jesu Nafne, og læt ekki Straffed
 eilíflega liggja at oss. Læte nu þínn
 Hænd af, so sem þu sagder til Eingel
 sins at Drepsóttar-Tímannum.
 Lætt þína Sool skína yfer oss, ept-
 er þa Pláning er vier hofum lid-
 ed. Lætt þitt Hiarta hveiglast til
 Miskunar yfer oss, sattu voru Fæn-
 gelse i Begseind, sem Manassis.
 Sattu vorum Flotrum til Frelsis
 sem Jobs, þa hann bad fyrir sínum
 Rínum, Vier bidnum fyrir vorum
 num, sem eru Líf og Gof, Þetta

111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

og Belferd, og allt það þú óst giefed
 þefur. Heyr vora Bæn, sem Da-
 vids, Þeint þó að vier erum þijn
 Börn, og þijn Handaverk, Endur-
 levster med Bloede þijns Sonar.
 Drottēn, Ei losa þeir Daudu
 þig, Og eingen af þeim sem nidur-
 stíga til Helvítis, heildur vier sem
 lífum, viljum kúngrora þijn Verk.
 Drottēn, heyr þú vora Bæn, og
 læt vort Skall koma til þijn. Þ
 þier Drottēn er óst vor Bæn, þar
 fyrer læt þú ossecki neitt til Skam-
 ar verða, Amen.

Psalm. (Eon, Allar Guds pioonar athnged, etc.

Mildaste Gud er Mískunar, mið-
 est i Pusund Lídu, þa sem. Dít.
 ast allstadar, Díd þitt og Mafn,
 ed Vidur, en Bondsku Sedra vitlar hier,
 Vitna það Fioordu Þatkvíssler, þeirra
 þig meta nidur.

Saitaader jaatum Sader tiær,
ta Plægu sljka, þjngre þo vrde: Petrum
væ, þad Verdugt eirneñ ljka, aptur viet
snwum Vðren med, Audmýkt sjnande og
Slijdugt Sled, Mýstunsemd riect oss rjka.

Berkiñ vor hasa Nasn þitt niðt, numu
Braut Forsedraña, Ordum þijn k-stad,
Ee hljdt, Uñvondun Rieñemaña;
Pañiñ glegu oss þitt gñtum Sverd, geps-
ande hvors nu listum Sverd, i Kessjng
Jlverkaña.

Raunar er Bon þo reidest þu, Riectlæ-
tis HErrañ goode, Eijnsamur verru Eijð-
num nu, linadu Straffsins Floode, Aft
þijn sem Fordum Einglenum, æ þeim
Drepsoottar, Eijmanum, Kessjngum ri-
ena bioode.

Latitu Sool Raadar skijna skært, Sfror
æpter Plainingaña, Lat Hlartad til vor
hneigjast skært, Hreted mið Alagaña, I
Frelse snw þessu Sængelse, sem Fordum
Job og Manasse, Siorder þu Siastan

Job styrer Vinum ván, vorum
eins Náðar Roosum, Eru það Líf, Sál,
Aldgað, með Eru og Velstands Roos-
um, sem Davids Bæn, heyr Beidne þa,
Bæn þín og Handverk miðstu á, Happe
so glæder broosum.

Ei sjingia Drotten Dauder þler, nie
Djælis Hysted snauda, helður sem lifum
Herra vier, Hoolpner styrer þín Dauda,
Akall vort heyrdu O Guds Son! I þier
vor stendur Eru og Bon, þeint til vor
þína Sauda, A M E N.

~~~~~
Bæn um goðdán Afgang

In attuge Eilijfe Myrkum
sæme Gud og Fader Vors
O Drottenis Jesu Christi,
Þu sem Mánsins Líf og Sálu
myndader, og lætur Mánen aptur
i burtu dena, og til sínar Moodur
Jardareñar aptur hverfa. Eg
Amen

Minn Syndug Máneftia veit, að
 ég æt i burtu að deyja, og Þeg alls
 Hólds gænga, við Þine og Þer-
 sids skila, en Þíne og Máte mý-
 ns Danda er mýr huleñ, Þar fyr-
 er bið ég : Upplýs mig Þrotteñ
 med þínum Heilaga Anda, að ég
 kúne mig Chriftelega hier til að
 þva, so ég mætte deya Ríttlæt-
 ta Mána; Danda, Upplýs mín
 Flugu, so ég sofne ekte i Dandan-
 um. Gief mýr hæga og sáluga
 Danda-Stund. Gief að mín Ut-
 fer verðe Farsæl, fyrer Danda
 míns Þrotteñs Jesu. Endur-
 ær mína Sál med Hólde og
 Bloode míns Þrotteñs Jesu. O!
 þu Heilage Ande, Mýk og sefa alla
 Ögn og Öfbod Dandans, med þínum
 Sætleika, og Mýning Christi
 Bloods-Sveita. Þrotteñ, eg bið
 þíns

Jæs Hialværdis sem Jacob. Læt
 mig i Fride fara, sem Simeonem.
 Opna mier Himnen sem Stepha-
 no. Læt mig odlast Riettsættisins
 Koronu sem Paulum. O Jesu!
 opna þær Bloodfögru Dyr þínar
 Síðu minne Sælu i Andlátenu.
 Gief mier Fyrerheit um Paradís,
 sem Ræninglamum. Læt þína
 Engla flytia minna Sæl i Fadin
 Abrahams, sem Lazari. Læt mitt
 Stjasta Ord verða sem þitt æ
 Krossenum, so eg Eilíflega Sælu-
 hoolpen verða mætte, Amen.

Vísul. Ton, Einn Tíma var sá Audugur Mánn

Síllise Almættuge Gud, Þetíð
 sit Stjórn þín Hæblessud, vors
 Jesu vísse Fader, Máneð lifest
 forðum myndadað, með Sælu og Þífa
 gædder hað, Utsfor haðs orkspades
 burtu deya Mádur mæ; Eil M

finar Jarðar þar , Alttur þversá nær fer
híer frá.

Al þessu veit eg aumur Mań , eirneń
Holds: Gotu Stígeń þań , gænga skal
Viss minns Vjna , Alst. Vne kvedia og ań.
ad mat, er miet þo Tíme og Marte sa, hul-
eń um Helfor mína , Drotteń eg bíð þar
sýrer þig , þijn Nard miet stíoorne Bodd-
uglig, Ad best til heńar bive eg mig.

Upplystu naadugt Auguń mįn , Ad ecke
Sælu Daudans Þijn, skade, nær skilt frá
Vjke, Drotteń gief hęga Dauda. Stund,
Djrd. og Ríettlatra Mańa Fund, bla þier
i Himna Ríjke, so fare eg Utfor Farşæla,
Sýrer Dauda míns Vausnara, Sem best
Þań mig ad bevara.

Heilage Ande Himna. Rańs, med Holl-
de og Bloode Frelsarans , Endurnær þu
Dnd mína , hańs bevssu Kvala Blood-
Sveite , og blesşadur þuń Sætseike, vındest
þa Bęgd ad síjna , So Osþod Daudans
Dgn og Nęyd, allt verde miet a-þeltre Leid,
Sesad og mįkt med D Retteńs Dęyd.

Hand-
skrift.

Her i jeg biid þins Hjalprædes, blact a
sem Jacob æ til þess, ad lifner þinum Pios
ne, Drotten lættu mig fara i Frid, Fot-
ne Lands heim i Takmarkid, med sælumi
Simeone, eins og Stephano opna mier,
i burtu þegar deya fer, Himeneñ uppe þar
hvar þler.

Lijffens Corónu lætt mig fara, Lijka sent
Paulum Himnum æ, I Esus minn fæere
Christur, siakfur opnadu Saulu minn,
Sijdu Dornar Bloodfögru þijn, I An-
darhtum þistu, Syrerheit þitt eg seigeneñ
þijs, Frelsare minn um Paradis, Fosun
Kæningia vord svo vijs.

I Fadur Abrahams Dadu minn, Eing-
lar blesfader leide þijn, Sem Lazari þess þij-
arda, Andlatts sie Foksens Orded mitt,
Eins og Sijdast æ Krossi þitt, til Ermar
Dugs og Dæda, Vesenlega hier so eg sie,
Sakuhoolpen i Bøneñe, En þar ad Ra-
un og Reynsluñe, Amen.

* * *
* * * * *

manuscript

Annar Partíðinn
Bætur í Afskiljanleg' Persónur.
Kerimans. Bæn.

O Herri Jesú Kriste! þú Adsti
Kerimadr 2 Bofud safnadarins þú
sem hefur Insett þú Heila Predikun
Embætti, Öllu Frúndu t' Sálahjálp,
og hefur sett mig Överdugan t' þess
Embættis, ad Födu þína Sædi með
Lærdömi Heilags Evangelij. Enn þú
þú eg Keri min Veikleika í þess
Heilagu Embætti, þú bid eg þú min
drottin Jesú! send miet tröð og
styrk þins Heil. Anda, Svörtu
upplýsi 2 min' var' áhræði, ad
eg í þessu Embætti þú Ráttilega
þóni, 2 mi' til frúndu Söfnadi.

þín skilning að eg kuni
að fundur kljúfa Orð Samleidsins.
m3 Bógværuni Áminningu & Reikju
Samlegu Kenningu, þó mið tiltrúad
Þund mætti abatast, vadovert mig
fyrð Diðfulsins Vielú, villu lár-
dómi og vondri Áneiplan, gef
mið glóandi anda & diat & leg-
an, að niður þagga þver br-
otra, straffa, Ogna & áminna
með allri Bógværd, þugga
& leidrétta þá Voludú & viltu,
ei fyrir sakir skiemilega
avínings, Beldu vegna Elku
þíns nafns. Lát mig ei
letiaft þó Bítu og Ervði
Gymda og Elsó'na mati.

sookna mæte. Barðvelt mættu til-
trwada Saude, fyrir Döflemum
og allre Olucku, Elfs og Sælar.
Blor minna Tilheyranda Hiortu
vdrande sem Rintvitaña, adgíateñ
sem Lydiæ, Brenaðe sem Evegía
Læresveina til Emaus Rensande,
So þeirra Hiortu mætte verða svo
gooda Abartarsama Jorð, og þeir
mættu með María wtvelia það go-
oda Slutskipte, Og síðan mættu
vler aller komast til eilífrar Dír-
ar og Sæluhiðspar. Hér mættu
Bænheyr mig min sætaste Jesu,
með Födur og Heilögum Anda,
Blessaður min Alder, Amen.

Psalm. (Eon Jesus Christur að Jordan kom, etc.

Sætaste Jesu Christneñar, Kon-
ungur Hæblessadur, sem ert Hof-
nd þíns Sæfnadar; Sá Þedste
Ríðemadur, eitt Predikunar Embætti,

Jísett Tröudum hefur, að foodrud þar
 með Sælen sie, sañan Ræpt þessu giesur,
 Bafande síst hvor sefur.

Uppa mig soddan Embætte, Overdan
 leggja vilde, að eg með Elffins Værdoo-
 me; Elfga Hiord þinna skulde; En eg
 Beifleika æ mæi sin, Evangello þiena, af
 því þú eg Gud Andan þín, Adstod og
 Næd mæi líena, Hialp so jeg selnge
 sína.

Elfrere Barer Anden sat, Embætte
 rielt eg þioone, Leidande Belgen Elffsens
 æ, Elfen fraa Sælar: Þioone, so að hre-
 lut Orded Sænleikans, Eg sundurkluse
 bæde, með Amiñing til Allmögans; Og
 eble good Heilæde, æ Þunde so Guds
 miñs græde.

Wardveit mig D'ofuls Biesum fraa,
 og Billu Værdome skædum; Hneixun
 svo steptest engre æ, Adstod mæi send af
 Hædum, dærlaan so jeg dugie Eljd, diarf-
 lega og fast æmiña, Þverbrotna stroffa,
 og þagga um Eljd, heim til Ognaner sína,
 i Hoogværd Bæf þad þiña. Bel

Vel hugga Sæde Besalings, villta
Leidrietta og sína, ei vegna skamlegs Alviñ-
ings, Eftu Mats heildur þínar, Laattu
mig ekki letlast, þó, Eldsemdar Herran sæ-
te, Ofsooknar Hita og Eynda. Sigo þú
Erfidenu mæte, Þyrdeñ so Braarnar
væte.

Satans vardveittu Svikum fra Sa-
udena Hiardar miñar; Eins laattu Hiort-
un Ydrun fæ, og Minivita þína, eirneñ
Eodiu adgiæteñ, Avort so goodañ sære,
Emaus Reisu Andeñ þín, Eftu breñande
nære, Erwar. Glædum so tære.

Utvæled laattu ætíð þeim, Veru Slut-
fíested gooda; Sjíðað virðstu oss siatfur
heim, æ Sælu-Landed bioða, hier um
Bænheyr þín Hiardar. Eijð, Hiartans
Jesus Afklære, Med Fodur og Anda
fyr og síð, Frægst losadur sem bæte, af
ollu því Ondu hrærer, Amen.

~~~~~
Verallblegar Eftettar

(Persoonu Bæn.

WSKUNsame, Nædugt
 Gud, Þu Ríettflæte Doo-
 mare alls Hóllds, Þu sem
 sett hefur Doomara og Ballds-
 Men i þína Christne, og hefur mig
 Overdugañ til þess Embættis kall-
 ad, Þvi bid eg þig Drottēñ, Send
 mīer Anda Þíjsdóoms og Skil-
 nings, ad eg hafe þíñ Otta mīer
 fyrer Mugum. Gief mīer ad vārd-
 veita þitt Lögmaal, og gíæta þeir-
 ra goodu Náada Jetro og Josā-
 phats, Elska Sannleikañ, en hafa
 Flandr, styrkiande Eekinnar Mal
 efne, og læta þāñ Fødurlausar Ríett
 skie. Gief ad Ríettflæte, Myssun
 og Sannleikur sie mīer fíærrare en
 Vinter og Frændur, dīrmætare en
 Gæfur og Mætur, So eg jafnañ
 mīer fyrer Stóoner setie, ad sá Þíj-
 me flemur, a hverinn reg a Reifn-
 ing

ing minnar Raadsmeñsku að giora,
að eg mætte þa trærna Þionafann
þdlast, Fyrir Jesum Christum
minn Drotten, Amen.

Psalm. (Eon, Off laut þin Andasýrkia, etc.

Nes Holdis djestur Doomare,
Drotten Rietslæte minn, vor ein-
ka Bidhaldare, Beldis Armleggo-
ur þin, hvorki þrixtur að Dug nie dvijn,
Baldstietter veittar þefur, til Berndar
Christne þijn.

Einn til Embættis þessa, Overdugan
tookst mig, þar iñe þu mig blessa, Prehings-
en Guddoomlig, Otte þin sie fyrir Augum
mijn, Andas Efilnings og Bitku, auke-
mier Afgios þijn.

Að læra eg þitt Fogmaal ríjka, segdu til
Drotten Raad, Jerro, Josaphats listka,
Jafnað good þigge Raad, Elske Samleik
af allre Root, Oriett og Agyrnd hate, sem
er þier hvort að moot.

Gief Eðna Maal að stode, Esle Fode

urlausan, Rietten med Raufn framþode,
Ræne siðt Raunga, Fridur, Sauleike,
Mofun mæt, mærlie Vinum Aftiætte,
dijrate en Gæfa ægiæt.

So mærlie fyrer Siooner fælle, su kome
Lofsens Tijd, Riettleatur Reifning fælle,
Raadsmeñsku, er þlente um Hrijd, Erur
ra Þienara legg þa Raun, fyrer Jesum eg
fiæ, Farsælldar ædstu Raun, Amen.

Bæn Hwæstioornar

Stiettar Þersoonu.

D! Eilijfe Gud og Fader, Du
Blessade Hwæ=Fader og
Stioornare þinær Christ=
ne. Eg þin æumaste Þioon (Þio=
onustu=Rvina) er kalladur til þess
Embættis að stjira minnu Hwæ:
En með því eg orka einkis Goods
af mærlie siælsfum til, æn þijn: Þvi
bið eg þig min Drotten, að þu veiz
ter

ter mier Hialp og Furstijngi i mi-
 nu þessu Embætte, Christelega ad-
 standa i þínum Otta. Læt mig
 ei kesiast af Bwlsorg og Abyggin,
 hellsdur vona uppá þig, sem ert sá
 Drlátaste og Máttugaste Gias-
 are alls Goods. Læt mig ervida
 og afla med Hendinum þad sem
 Gott er, svo eg hafe ad giefu þeim
 sem Durstuger eru. Læt mig
 velta gooda Forsoon minnu Hwse.
 Blessa þu mitt Hws sent Abra-
 hams, og læt mitt Ervide bleffast,
 því nema þu bleffer og bygger, vak-
 er og vernder, þa er allt ariad For-
 giefens. Gief ad eg briote mitt
 Braud Hwngrudum, og leide þa
 Boludu i mitt Hws. Gief mier
 Gudhrædslu og Skynseme, svo eg
 sie ecke nein Forrotnan i minnu Hw-
 le, edur able mier Danbleffunar

med minnum Syndum. Gief mier
ad elska mitt Eckta Hiarta, og med
Skynsme vid það biva, Oskar Bo-
rn i Guds Otta ad uppala. Lat
mig vera gooda Fyrermyndan i mij-
nu. Hwse, Stef mier Naddugt Yfer-
vassd, diggt Pioemistu-Folk, gooda
Nagraña, Frid og Heilbrögde, hei-
laga Polesnæde i minnu Ervide.
O Otteu min blesse mig og alla
þa i minnum Hwsum eru, og leid oss
un siðer i þitt eilijfa Dyrðar. Hwss
at Himnum, fyrer þin Elskulegañ
Son Jesum Christum, Amen.

Psalm. (Ton, Mikellre Farsæld mæter sa, etc.

Derra min Gud heidradur siert
Hwss. Fader blesade, þu sem Chr-
istneñar Kraptur ert, Kongur og
Beendare, hefur þu skickad hæðstur mi-
er, Heimile ad stioorna minn, en af þö til
þess Orkañ þver, utan Medhjalpar þin,

bio eg min Drotten þijde þig, þar til að
 styrkja í öllu mig, Erlega so jeg Embætt-
 id, að funde Gudrækin, Ahoggju og Brf.
 Sorg allre víð, ætíð sie Barfærin, en up-
 þar þitt trepste einfæ Vid, orloate Giasarin.

Uppá Saung-Hrossens Allþarfleg, Erf-
 ide Hónden minn giarnan so aptur giese eg,
 Gud minn, Maudstoddum þijn, Heimile
 Forsíoon tære af Erro, Takest það Far-
 sæld med, sem Abrahams mitt blessa Bu,
 Blessun so seinge sied, þviad nema þu bless-
 er Bæ, byggir þar, vaker Sij og E, og
 vernder öllum Boda fra, verdur allt For-
 giefins, Gudhrædsu og Skynsemd geim-
 mler hjar, í Giordum Bustaangsins, ei so
 Banbæffist Sveiten far, med Syndum
 Dagfarsins.

Glesmter adelsta Egta-Gliood, uppá
 Borneñ riett, Foolke sie Forermondan
 good, Farsælest þa minn Stiett, Yservallid
 Mærdugt, Erleg Hirr, argiætt Naagraña
 Vid, Heilbrygde og Noosemd Hiartans
 Erro, halltu þeim Gæsum víð, Erro de,

Pol. Lund gooda gief, Gagneft edrum það
til eg hef, Hungrudum þijn so briloote eg
Braud, og bere þa i mitt Hws, Heimiles.
Folkid, Eign og Blud, aðastu Elsknar. sws,
Leid off siðan til Elfs wr Maud, Lifande
Gud JEsus, Amen.

Ungmeña edur Barna

Bæn.

Jesu Christe Guds Ellijfe
Son, Du sem varst Eitt Ung-
Barn, og hefur med Ordum
og Efterdæmum augljóst að þu
hefder Þocknan að þeim Børnum
er til þijn verða boreñ. Eg þacka
þer min JEsu fyrir rietta Skop-
un, Skjrn og Christine, Vit og
Skyn, Mál og Miñe, og allt að
Gott mjer veltt og giefed. Og eg bið
þig framvegis, min bleffade JEsu,
þyrer þín Helliga Mándoom og
Mádur,

Alldur, Blessa min Ungdom og
- Alldur, Lat mig vara og prova
Gluckast og Eflast i þine Nað, Aft
og Kyningu og ellum goodum Dy-
gdum. Lat mig stunda Gott ad
læra, en Aft ad hata, So eg hliote
þinna Hylle min Gud, og allra good-
ra Maða. Fyrergief miter Synd-
er minns Ungdoms, Bloomga min-
na Aftu med Bloomstrum gedra
Dygda og Froomleikans Elsum.
Bardvelt mig fyrer Elsum og all-
re Glucku, og ellum illum Skilap,
Gief miter þig elrn ad Ottast, Hlið-
ne og Veru minnum Foreldrum og
Yferbodurum ad sjna, svo þitt bless-
ada Fyrerheit æ miter uppfyllest, so
eg bæde Ungur og Gamall, mætte
berða þinni Naðne til Lofs og Diyd-
ar, Aft og Elisflega, Amen.

Psalm. (Eon, þu varst fyrer oss eitt Ungbarn, etc.

Du þu sem Ungbarn varst, og þang a Naadar Hondum, bæst, med Orde og Dæmum auglijster, ad Borneñ væru Giedfæld þier.

Fader, eg þacka Forsoon þijn, frilda Skopun og Christne miñ, Vit og Skin, Nænu, Miñe og Mæl, margt añad gott fyrer Viss og Sæl.

Bid eg nu Jesu þjude þia, þijn Naad framveigis leide mig, fyrer Mændoorn og Proffan þiñ, Proffan blessadu og Ungdoorn miñ.

Lætt mig eflast i Aft og Daad, Veru, Ríning og þíne Naad; Gett læra og jafnañ giediaft þier, giordvallt hata sem midur fer.

Gille stadfastu hliosta þijn, Gille mi er eins af Mænum siñ, allañ forerglef Ungdoorns Brest, Jesu med Dygd a Boomstrum fest.

Froomleifans Villum fríofga mig, For svare Naad þijn Aftudlig, Olucku og Sif-
um

um øllum fræ; Ei grynast vondað Sel-
skap at.

Þru Nafni audsona þijn, Aft og Hljó-
ne Foreldrum míjn, og Yfervaldsins all-
re Stíett, un mler eg þetta stunde ríett.

Ungum og Gómlum eins þad veit,
uppfyllest mler þijn Forerheit, til Þru og
Lofs i øllu þier, en til Belferdar staalsum
mler, Amen.

~~~~~
Pioonustufoolks eg Under
gíseña Bæn.

Iþerra JESU Chríste, Alf-
ande Guds Son, þu sent
þíngad i Helmen komst,
Ei til þess að laita þ'er þíona,
helsdur að þu þíonader ødrum:
Eg þín Audvirdelegaste Þíon,
sem at mínar Embættis Þíon-
ustu Audvirdelegar að gíæta, þíð
þíg, Send mler þína Náð, að
eg

eg umfrætt allt, mætte þioona þi-
er med hreinu Hlarta, og gleyma
alldreij þínum Þodordum, þar
næst med Trw og Hossustu að þioo-
na mínum Hwæbændum og Yfer-
bodurum, ei einungis fyrir Aug-
num, Mofnum til Gledþecknis,
He' dur eyter þínu Þode og míne
Eskldu. Gíor mig sem Eleasar
í Hwæ Abraham, og sem Jacob
í Hwæ Laban, og so sem Joseph í
Hwæ Potiphar. Lat mitt Er-
vde blessast og luckast, að eg ættíð
þeinku að mætt ber af mínu litla
Eubætte Reikning að standa, að
eg um síðer mætte sem trwr Þioon
komast til Dírðar Frelfis allra Ut-
valdra að Himnum, fyrir Sakir
þíns Blessada og heilaga Nafns,
A M E N.

Psalm. (Ton, Dreckum af Brnne Røddar, etc.

Din JESU Aftfiarte! ei komstu að
Zordu, að þier hier þloonad vøre,
i Þianning hordu, heildur þar med
að þiena, þessum; Zardnessa Þijð, Eg bið
þig Þið mier liena, Þijfs um giorvalla Þijð.

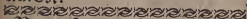
Ad um fram alla Þarta, þier Einum
tiae, Þioonkan af hreinu Hiarta, sem
Hroosun fæe, og aldrei giøre að gleyma,
goodu Bodordum þijn, æ medan eg að hi
er helma, i Utlegdar Hreise min.

Hier næst Hrosbændum vere, med
Hond og Muñe, hollur hvað sem eg giøre,
i hvortu Síne; En varest Þiel að si
na, Og Þinskaf Augum Moñs, Ate
meir Eru minna, og Eðsta Bod Skap
arans.

Gior i Abrahams Þne, Mig Eleasar,
Zaban og sijka síne, hvort Lund hañs flasar,
eirn Jacob: Eg sem heite; Eirneñ Þorip
hars Hros; Josephs Fastvara leite, laa
það Bænheort JESUS.

Þera min æ so grunde, að eige eg gior
ra

ra, Reifning a ríjagu Þande, en Maun
uppskiera, sem alla Mañcaun miðe. Mæls
ande Forum Ton, Guds Dýrdar
gacku i Ríjke, Gistu þar Trígða-Píoon.
AMEN.

Þær fyrer þa sem ganga til
Heilags Sacramentis.

Þæn mður Mædur

Skristast.

M G Auun Syndug Mañeskia
kíem nu i Dag min Drott-
en fyrer þitt Mædar Aug-
lit, bladen med stóorum Syndum,
sem yfer ganga mitt Hofud. Jeg
jæta að eg hese Syndgæd i Hím-
nen og fyrer þier. Eg er sá fræ-
villste Sædur, tíjnde Þeningur,
og tapadur Sonur, sem votsóad
hese þeirre goodu Arstýfðene. Eg
kiels og týtra, og hræðest þín Do-
om.

eg Öttaft þroff Syndana, sem er ey-
lyfur Daudi, eg Qujdi fyrir því að
þega, en skamast min þó að Lifa.
Þvad skal eg tilgiöra? eg Fljót þin
Drottin min? Gud min, áður enn
Dómurinn yfir mig fellr, þú þá tekur
angvað þu þú er t'þin kóm: þú
þegst sett yðran þ Syndugu, þ þegar
sendt þina þénara að boda Öllum
sá yðrandi Syndana þringéfnung,
því áforma eg nú mæ þinni náð að
þristast, þ Gata min synd þ þin-
um þénara. Drottin Gud min, up-
vek mitt Þiarta t' sannrar yðrinn,
þú ályt einasta Þiartans þanka,
gef mi áðmjúkt Þiarta i þákn-
ingunni, þadfasta þú i áþegstun
þeilagr Amínung þ aflasnar,
Aðgiat þiarta i eptir tekt

og avextinim framvegið, O! Já
Gjap að þessi dagur, síð einn þess
runn dagur, 2 Lífsmisins Betrun
ar dagt, Já einn Heilagur Dagur,
sien nu Syndr minn Drottari i
Bassins diúp þins Heilaga
Blóðs, hverin eg og Fullkoml
trúi. So góð Geg 2 Fel mig 2
þetta mitt áform þitt, Minn
Jesú, til Sálubjálplagra
úrroða 2 Afskildegustu Ende
lyktu i þínu Nafni 2 Nádur
trausti. Amen.

Sálm: Tón Himnastu gud v h
O gud si augson þina, aum og
þienn nu fram, þannandi þú gæ
mina, gladin miz Synd 2 Vam,
uppgangr m' um Magn, Játa eg
þi, misgjord marga, miog i himin
og arga, Volcar ræst vel nú
gagn.

Get miet sem Fornum Saude, og For-
teyðum Son, votsad hese eg Alde, og
Arfleisdar bestu Ben, stend þvi Skiafs-
ande i Stad, hrædist eg Hefnd margfall-
da, horkande a Döðmen Gialda, &!
hvor vill aumla þad?

Eg kvilde ofmiog ad depa, Ad lifa skam-
ast mien, Hvad skal þa hier um seigla? He-
rra jeg flj til þijn, D Rotten Döskuna
miet, cadur en Dömmur arfellur, og Ein-
gils Naust en giellur, vtrek mig ei fra þier.

Alum, sem Raad sitt rietta, Raang-
laatum hler i Heim, aspeim vill Dfe liet! a,
eg sæte Fogrud þeim; arformia i Raad þvi
nu, fyrer Rieñemañs Footum, Fiötradrur
Sondum lioofum, Skristast med Trega
og Erro.

& Gud! uppvek mitt Hiarta, Ydrum
ar riettu til, Andans laet Audmiskt skarta,
sem eg frambyöda vil, I Tætnina allre
mijn, Estertekt og Erro besta, aa Afslasni
Prestfins festa, Treostande a Trigder þijn.

Gief þesse goode Dagur, gaenge til Yd-
runar,

runar, Lijka minn Lijffsins Hagur, lægest til
Bætrunar, so ad minn Synd giörvöll,
Hassins Drott sie dreigenn, Dreyra Jesu
afþveigenn, þvi tregster Önd minn öll.

Sel eg allt þetta Eine, og Aform i Hens-
dur þier, so ad þig Einañ stefne, hvad Un-
vardande er mier, Herra minn Hialpar-
fwr, öll minn Heilla Urræde, og Endalof
þeirra hæde, añastu Eirn Jesus, Amen.

Bæn epter Aflausnena.

Hver giöre eg þier minn Him-
neske Hiartans Fader, Fyrer
þa Rað er þu mier i Naðne
minns Lausnara Jesu Christi hef-
ur nu ad þessare Stunduveitt, þar
þu hefur leyst Fjötur minna Syn-
da, og satgad minn Synd. Sarr,
huggad og gladt mitt Hiarta med
heilaagre Aflausn og Bodun Synd-
aña Fyrerglefnungar, fyrer Minn
þjns

þjús Plenara. Drotten min,
 gief þu mier þig hler fyrir ad prij-
 sa, Hiartañlega elska, og þier þioo-
 na. Send mier Naad þjús Hei-
 laga-Anda, ad eg hallda kunn þad
 eg lofade i minne Jaatningu, mig við
 Syndunum frænveigis ad sía, og
 i EndurnijungLjfsdagaña ad gænn-
 ga, Svo eg ecke Þver wdarsamlega
 Syndernar dröge, og þo eg syndge
 (þvi þar er etnæn sem et syndge)
 þa gief mier af Syndunum llyp ad
 rijsa, og ad eg minnest, ad Ovidur-
 kvæmlegt sie þad, ad afslædast
 þeim fagra Riettlætisens Efr wda
 Jesu Riettlætis, og slædast apt-
 ur svijvirdelegum Syndana Glijt-
 um. Drotten min, sticorna mier
 i Dag og alla Tjima til alls Goo-
 ds, Og med þessum Þaanta vil eg
 nu i Dag þiggja og medtaka Drott

ens Kvældmaaltijd. Gud minne
fylle minna Nandsyn eyter sinum
Djerdar. Rijkdoome i Christo JE-
su, AMEN.

Psalm. (Ton, I Christi Kvældmaaltijd, c.)

Glorie Packer hjer; þu min Gud
og Fader, Syrer Næd mestu me-
er, Willdur sem auglistur.

Bond þu leif Fjotur fañ, Frelster mig
Syndugañ / Huggu i Hiartans Rañ,
hier af so merkia fañ.

I Aflausn mier alt gaff þitt, Jafu
Ranglæted mitt, Syrer Þioons Læd
þitt, Þvi er Saal minne freidt.

Giese mier Næd þijn nu, Mija Þon,
Elfu, Erw, so þioone Saal þier sw, sem
ad Frelker þu.

Eble mig Anden þin, ad eg vel Heitord-
in, halde, sem Herra min hiet vid Skrip-
tar, Stoolin.

Giaae mig Syndum við, Saurge ei
Lijfernid, med serkum Synda, Si-
a minn Afform sid.

þu þo eg upptá nið, Silverke Metiast i,
þreisið miet un af þvi, astur nær til þijn

þu.

Gief miet eg Baumgiæse, Blotunat
Ejne sie, Jafstunne asflæddre, optur mig
Samteinge.

Sautgande Skerda, Skart, Skap-
arans aungban Part, uppsett af Elfu-
Art, Ond minne Fagur-blart.

3 Dag sem Ar og Slið, Eblernig Naad
þijn bliid, þad fesse i Paanka. Sliid, þygge
so Kvöldmæltið.

Uppsoll þa Naadsyn nu, Naaduge Gud
Jesu, framlogd i fastre Erro, festest miet
Beidneð sw, Amen.

~~~~~

Þæn fyrrer Sacramentis Medteknig.

HERRA JESU Christe !
Bruunur allrar Naadar, þu
Hugsbolun þeirra Þyrðu
fnariu þeirra Styrku, Hiart-

anleg var þijn Elska, þa þu vthell-
ter þínu Heilaga Bloode til For-
nar og Forliþunar fyrer vorar
Synder, Og i Miðing þínar Þij-
nu Insetter þad Heilaga Sacra-
mentum þjns Ljfkanta og Bloo-
ds, sem er Insigne, og so sem þijn
eigen Handskrift þjns Naadar-
Sattinnala; Þetta er sw lifande
Odaudleikans Fæda Sælareñar,
su dijmæta Kræfingen ellum Hlu-
tum sætare, þad feita Giestaboded,
Hier til længar nu minna Sæl og
hængrar, En (Gud naade) Eg em
breyftr, eg em Overdugur, Eg giet
ei græted minnar Synder, sem eg
villde og ætte, Trwen er veif og Af-
stundaneñ til þess Gooda deyr,
Hiartad er fullt med saurugar Hug-
reñingar, þetta jæta eg, O Drott-
en, Læt nu þín Krapt vera i miter
Brepstun

Breyfsum mættugan. Lat þín
heilaga Anda upplífa Híarta mitt,
og gíra það breiðande, so eg medta-
ke nú þitt Sacramentum eðke De-
verduglega mier til Dooms=Ufells-
is, Helldur Verduglega mier til
Sæluhiðlpar. Gíor mig eirn
sáðan Jóhanem, sem med Trúne
nú hvíle á þínu Brúoste, og það-
an vótsíoge Sætleika þínar Hugg-
unar Dísdooms og Styrkleika, að
eg verðe þín eigen Límur. Steþitt
Heilaga Sacramentum Herra
Jesu, mier eitt Merke og Teiln
allrar Blessunar og Farsældar,
Lat mig af þessu Merke ráða og
dæma alla mína Velferd. Fel eg
mig nú mín Herra Jesu í Bless-
udum Stargskorum þína Blood-
Anda. Opna mier þær Bloodfeg-
ru Náðar=Dyr þínar Síðu,eink-

um i Andlæte mínu, So eg mette
lúganga mín Port þeirrar Him-
nesku Jerusaleim. Hér mín Þeen-
beyr mín Herra Jesu, fyrir
þíns Heilaga Nafns Sakar, Ámt.

Psalm. (Eg, Jesu Christur er vor Frelsare, etc)

DMín Jesu Eðling Dædga, Upp-
sprettu. Drúður mesta Náida,
Hugsolun mín er þú þessum þú,
þínum færsíðum Lælinga erio.

O! hvað varstu Elskulegur, Ond mín
og Elise mest sem vegur; Nær þú Þess
færdest Góður þín, til Gæðfunar Synd-
um mín.

Þú þa Míning Jáfett. hentar, Altare
sins Sacramente; Og með því hest Jáf-
sigladdan, allan þín Náidar Sættmálan.

Er þad Odaudlegleikans Fæda, Ondu
sem kan með Elise að græða, Seitt Giest-
bóð og Kræsing líar, Kræpt er Sætleik-
ans af síer líar.

Eg em bresskur, en þú laanar, De
Hæd

þláda míjna Saulu þéangad, eitt veiddur: Einn þánn so sem ber, Saurgræta mílnar Jnglorder.

Veik er Eru sem verð ad blóoda, vólt Aftundan til þess Góða, saurgad er Híartad Syndum mest, Sica: Eg þér allan jarta Vrest.

Lat þín Krapt i Brestkum byasia, blessadan Híartad Andan þig, þín ande Elfu birle þánn þar, Bristadum þeim til Belferdar.

Ei so take eg Angur speinte, Overduga lega Sacramente, edur til Dóms. Afella þú m íer, E! mig verdugan til þess gíer.

Johannem lat mig hie þín heita, Hólds þíns og Bloods þá fer eg ad nepta, Blifs andei Eru aa Bristum þíer, Blessan utsiuge þadan mler.

Þad skal Teikn og mler eitt Merke, aa Mýkun þínn og Híalpar Becki, af þvi so ralda meige eg mest, mitt Stand upphiedan farsælest.

I Blood, Anda blýdur þína, Biarg-
 64 skorum

102

florum læt mig Hæle fína, set miet opn-
ar Dyr Sijdu þijn, Sælen er þar med
forlijkt mjin.

Þ Andlaate einum mjinu, uppliuf mi-
er Himna. Þorte þjinnu, O Jesu! Bæn-
heyr um þad mig; Þ þeim Djeðdar. Sal
fíne eg þig, Amen.

Bæn eyter medtekted

Sacramentum.

A Of og Heidur sie þier mĩn
liwse Lausnare Jesu Chris-
te fyrer þad, ad þu þesur
nu læted mig verða Gluttakara
þjins sæta Gjestabods, Þ hvortu þu
sadder mĩjua Sæl, og Endurnærð-
er mitt Hlarta. Nu er eg vorden
þitt Barn, Brooder og Læresveirn,
giøre miet nu eingenn hier eyter D-
naad, hvortke Daude, Diosull nie
Helvĩjte, ei Holld edur Helmur,

því eg ber Míning Blood=Be-
míns Jesu í mínu Hiarta. Í
þessum Styrkleika vil eg gænga
giegnum alla Hörnung, og síð af-
an Daudan, til Stallsins DRott-
ens, til Borgarastaps þeirra Hei-
logu. DRotten Jesu, Gief mér
er hler epter nu so að lifa, að æ-
míer síðest þad Sagra Brædar-
Skart þíns Ríettlætis, Og þær
fagurbloomgudu Rooser og Lillur
goodra Dygda. Lat mig Synder-
nar framvelges fordast, sem Hogg-
orm. Geim mig frá öllu Illu, og
helga mig í þínum Sannleika, þíni
Ord eru Sannleikur, so eg mún sjúder
mætte vera sem þu ert, með Födur-
num og þíer, Og með Heilögum
Anda, svo sem þú erad Eitt, Og
þetta allt sé nu og vere Amen, Í
Jesu Nafne, Amen. Í Nafne

Vur og Sonar, og Heilags An-
da, AMEN.

Psalm. (Ton, Christe vier aller høfsum pier) etc.

Herra min Jesu heldra eg þig, med
Hiartans Vefe miñnu, Þluttakara
Deñ hiełłstu mig, ad Holde og Blo-
ode þiñnu, af hveriu Saul minn Sadning
fañ; S m Endurnærde þurfiagan, I
Spnda. Angre. siñnu.

Na er eg Barn og Brooder þiñ Brod-
ur þiñ eins Aftkæra, af þvi framgeing eg
Okviðeñ, el kañ mig framor hræra, Hel-
vipte, Diefull, Hold nie Deyd, Heimur,
Dagmar a miñne Reid, afer su öll Torfæra.

I miñnu Hiarta eg Þrining ber, miñns
Jesu Venia: Skara, i þessum Styrkleik
fram eg fer, Fella mier el nie spara, ad
Fialle Guds miñns glæra Reid, gjeantum
Dormung og slælsan Deyd; Til Fodur-
Landens faro.

Gief Vefe miñnar allan Part, upphied-
si mætte eg siñna, ad blesad Niertlætis
Brodar: Skart, breiddur a Saulu miñ-
na;

na; Og Eliur Dögda Lit. fagrar, li-
ar og fordest Syndirnar; Syrr en miet
Dægur doljna.

Geim þu mig allre Blotun fra, gief ad
eg sijdan hliote, Heilagari Brústad Plinn-
um ar; Og hafið um Eilijð niote, er þu
med Fodur æðlum stijn, Andar Heilsg-
um lifa þijn; Þa blæs ei margt ca moote,
A M E N.

Den Pungadrar Kvinnu.

Mystunsame, Narduge End
og Ljfsame Fader, Þu
sem i Upphæf Skapader
Mañ og Kvinnu, og baudi þeim ad
aukast og margfaldast. Eg þijn
Almbætt, sijn og formerke ad eg er
eypter þinum Vilja Osielt orden,
Og Avartarsom, hvad miet fyrst
Ordsel giefur þitt Almætte ad prijs-
sa, sem og þinna Gæsku. - Blessud

saðsamleg eru ell þijn Bert vor
at miedal. En med því þu hefur
vegna Syndanna uppalagt Bar-
ns-Mædrumum Soott og Harn-
kvæle, Því bid eg þig minn Drott-
en, hvors Kraptur er í Breyssum
Mættugur, Þu sem aungvað læ-
tur yfer Megn freistast, vertu mier
nu Mædugur og Mælsægur, Styr-
k mig, Stjör mier og Stjórna,
So eg rate ecke í neirn-Hæska, ed-
ur mitt Foostur. Vernda mig
fræð Diöflenum og allre Ólucku,
Slisum, Föllum, Heipt og Reide,
og öllu skadlegu. Lys mig og
greid í Hagkvæmað Tijna, Vic-
ad allt Tilgænge Skaplega og
Mætturlega um minn Efne, og
ad mitt Foostur þa í Heimeð fæd-
est, mætte fyrer Heisaga Stjörn
minnum Lausnara Jesu Jnplante-

ast, og pitt Ostæ-Barn verda, ver
þiñ blesadur Vilie ær mæ. Upp-
fyll mitt Foostur med heimugleg-
um Krapte Hællags Anda. O!
Hærra Jesu, Þær Offra eg nu og
gief mig og miñ Lijfs-Uvært, Þær-
dreif hañ med þiñu Bloode. O!
Drottæn, þærgief mig ecke, Og
laet mig stoduga standa, hværneñ
sem þu med mig hendlar. Gief
allt mætte skie þiñu Nafne til
Þiñrdar, ær mæ og miñnum Lijfs-
Uvært til Farsælldar, Þær Lijf
og Sæl, Amin.

afslut. (Ton, Mitt Hjerte hvar til briggese du,

Dartens Faderin Heilige, Hver
i Uppbæse Skapade, Mæn Kvifnu
og Bode batst, Moðum Heims að
morgfaldast, Mandat þetta stendur so fast
Hier nu formerke a Högum mijn, Hei-
ögum epter Bilia þijn, Avartarsom eg er,

Þó þó þu mæg auginn, að Almætti þitt
prýst af mér.

O! hvað Dásamleg oft þijn Verk? O!
hversu Máttug Hóndin sterk? En fyrst
að fíckstu sagt, ós þad skulde uppálagt,
sein ádur hósdunt Syndena vakt.

Mín Gud þín láttu Mátt í tile, Mátt
ugue, hvor í Breyfkrum síe, Ei freistar
þer Regn, Vertu mér þvi Gíastu gíegn,
Gíor ei Óþungt Sorganna Regn.

Mín Mád þijn báde og Málsægd bíð,
Máðspættre síndu Drottin Eíð, Máss
anum framier þritt, allan Boda og Ban-
da stítt, Þarðveit eirneð Fóstred mitt.

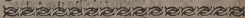
Greide mín Hageð Gíastan, þijn, gíef
allt Skaplega um Efne mín, Galle, Sem
fara ber: Fædt eins þegar Fóstred er, Fíe-
de og Blessan nære bláa þier.

Fyrer Skíjen eins láat Áslangast, og
þu Esu mínum samteingíast, Óska Barn
þad síe þier, Andá Drottens Ástíast,
audson þvi, en Viliá þín mér.

Óffradu þler þa Eígu mín, þferdreifdu
med

med Blóðe þín, Andar. Heill ástíð
 Dignu þu eg stande Hreistelig, hvornen sem
 þu heyrir við mig.

Allt so verðe til Veru þer, En ad Far-
 sældum þvi og miet, sone þad Saul og Elif,
 Ad ockar siertu einfá Hljf, Eg æ meðan
 Gulltrúa blif, Amen.

Andvarp Góðsiufrar

Kvinnu.

D HERRA JESU! Komt til
 mín og hjálpa miet nu,
 Þvi Hörmungen og Nerd-
 en hefur spent mig. O JESU
 mín Lausnare! Lén mig og laet
 mína Hrið siuvasi í Fagnud, og
 mín Hamkvæle í Herad. O! see-
 te Jesu, Eg hrdopu til þín, Þæn-
 heyr mig og gief Farselan Enda-
 mínar Eyndar. Gud mín Skap-
 are blesse mig, Jesus mín Frels-
 re

Fríðe mig, Heilagur Ande minn
Huggare bresse mig. Þú þér Drott-
en er oss minn Bon, þú fyrir loattu
míð aldrei neitt til Skada edur
Skámar verða, Ámin.

Psalm. (Tón, Gud Dýstune nú öllum oss, etc.

D! Herra JESU þjálsa míð, Hor-
mung og Nýð mig speñer, O!
Herra JESU þjá míð þér, Þrig-
ða þvi Þíðed fleñer, O JESU líwse Lauðs-
ariñ, Leps mig af þröngre Þíñu, O! JE-
su fell í Þögnudiñ, færlaga Sorgar. Þíñu,
Hægd veit Harmsþæle míju.

O! JESU hafðu a míð Gætt, öñíft mig
Mud þíñ ríðka, O! JESU sælañ Enda lautt,
Eymdena síña slíðka. Blessa mig Fader,
Þrælsare míñ, Þeiddar síns el míð neite:
Heilagur Ande Hugðariñ, Þressingar þest
míð leite, Og goð Afdrif Bon míñ vei-
te. A M E N.

~~~~~

Paſtargjörd Sængar.

Kvíðu.

Hiart.

Sartans Lof og Heidun
 Þier minn Allra Sætasta
 Drotten, þar fyrir, að þu
 hefur látt mig með Gleði og Fög-
 nude síð minn Ljfs-Ávort, og Eina
 Riett-skapada Maneskju af miðri
 Heimein fæddu, Þu hefur sundur-
 slitað minn hrygðar-Seck, og minn
 Sundurmordu Beln Gladvær
 glort. Eg minnest nu ei minna Harm-
 kvæla fyrir Fagnadar-Saker. O
 Drotten! Þitt Lof skal jafnan ver-
 ra í minnum Minne. Eg vil tala
 um þinnar Dæmder, og fram-
 tella það sem þu hefur glort við
 minna Sál. Framveigis bið eg
 minn Gud og DROTTEN, So sem
 þu hefur það Góða við mig og min-
 na Barn-Kynd upphyrjað í Skop-
 unne, og Heilagre Vatns-Ekjun,
 sem er Endurskepun Christinna
 Maña,

Maña, So gief mier aptur St.
 Og Hressing, ad eg kúne þier i þijnm
 Hwse ad þioona, og minis Ein-
 bertis og Hwssioornar Ervidis ad
 giæta i þijnm Otta. Gief þu og
 so þessare minne Barn Kynd, ad þad
 mætte þínar og þína hellogu Eing-
 la Berndar niota, i Boku og Svef-
 ne. Bardveit þad fyrer Dioflem-
 um, Ohretum Dndum, og allre
 Olucku. Þu Svefnlause Hyrder-
 en, Þat þu vfer þvi, Þeit þvi eln-
 en, Þærd og Spekt, Þort og Pros-
 ka, Þit og Skyn, ad þad, so lein-
 ge þad lifer, mætte aukast og þroo-
 ast i þíne Kvínngu, og ellu Goodu,
 so þad um stíder med mier, mætte
 sía þína Goodsemd at Lande Lif-
 ande Maña, I essjfre Dýrd og
 Sælu. Drotten heyr þu minna

Barn, og lazt mitt Afkall komu
þitt, A M E N.

Psalm. (Eg, Gírd þú Efir þine skal gleðast um,

Eg þiartans Grúne heidra eg þig,
Herra sem Nád mír tledet,
Níling þar Eífs Nvort liestu mig,
Ísande sítt med Glede, Ríttískapti fæddu
að medur Mýnd, margt fleira Gætt þeirra
Barn. Rónd, Andlegt af Allud líeder.

Hrigdar mín stíted hefur Seck, hrestet
víd Þeíneð mórdu; Næð sem í Kaanged
Gledeð gíck, gleimast Harmkvæleð urdu,
Lof þitt skal Gud í Múne mír. Mikladar
þíjnat Dásunder; Sýrer Jóokenu að
Zorðu.

Blíður framveiges bíð eg þig, býrð
í Skopuníne, gott víð Barn. Rónd míj-
ne og mig, mest þó í Batns. Skíjneníne,
Stadfest, So hress í Hróse þínn, Hróse
Gjóornar líka Stande mínn, Heiður þínn
Þeíbrigð íne.

Barn. Rónd þessare lega þú Líð, Lív-
ur í Þesú og Svefne, hverflins Ólúku
blíff

því við, Góðsins blessande Eina;
Bort gief því, Bit, Skín, Bærd og Spe-
kt, so verða Guð og Móðum þekkt, Lífs-
sens með Lútu: Giefne.

Ummæla þad með Elnglum þínn, upp-
fræð i Rýðing þíne, því meira Þrosta i
þessu sinn, sem þroost ad Lífs. Vefne; So
ad þler Fólksins lenda hlaa; Og Lambsins
Þröðlaup sæe ad hlaa, Ummæla i El-
lífsdæne, Amen.

Huggunar Bæn Þeirrar

Kvínu, sem Fæder sitt Barn

Andvana.

Mýskuna þu mælt minn Guð,
þepter þíne Mýskunseme, og
þepter Mýkeleik Mýskun-
semda þína, afmæla þu mitt Ræng-
læte. O Drottinn! með því þu hef-
ur nu reyndt mig með þessu Moot-
læte, ad þu létst mig ei mitt Afþvæ-
me

me med Lijfe sið, þa gief miet þu
uga Poleinnæde þessum þínum.
Bíla að taka, þín Bíle varð, en
eðle mín, Drotten mín! varðveit
mitt Herta frá allre Efaseind
mín Sálshjálp mínar Barn-
Kyndar, gief miet stadfasta Trú til
þínar Heimuglegrar sem Openber-
legrar Náðar=Verkunar. **OE**
Drotten! Eg trú, en auk mínna
Trú, og hjálpa minne Gatrú,
Þu hefur sagt: Leifed Berrnum
til mín að koma, Það var þitt
Handa=Verk, það var þér, í mí-
nu Lijfe íveluð, Giefed. Því
trú eg mín Herra Jesu, að þu
hæfir það með þínum Bloode yfer-
dreift, og með heimuglegum Krap-
te þíns Heilaga Anda upplíft.
Drotten gleð mitt Herta og mín
Betu, sem þu hefur sundurmæd,
Þu

184
Gæst, Du burtfoolst, Sie pitt-
slafn blessad. Un mer, min søte
Jesu! ad meiga þetta mitt Barn
med Ljfe, Glede og Dyrð síð um
síðer í Hinnarike. Eg bid og
seige: Drotten min Berde þin
Vilje so að Jorðu sem að Himne.
og eg aptur bid: Eige leid þu oss í
Freisne. og í Þridia Stí: Hells-
ur frelsa oss frá Illu, Fyrer Je-
sum Christum vorn Drotten og
Herfa, Amen.

Psalm. (Ton. Settu minn Sæl í þauka þier, etc)

Mýkuna Drotten min Gud milt-
er, Mýkunsend eptir þine, sem
allt Raanglæted afmáer, af-
Ráadar Goodsendene, þu hefur reynt mig
Mootgang med, mitt liestu fæðast Afko-
med, Leidt frá Þijfs Dræringine.

Þu giesdu Pólemæde mier, min þinni
um teingdu Vilja, þan vart, sem bljode

pier, hiñ maa eg fólgeñ
mitt glórvallt Efa: Var, um þess
Var Barn: Kyndar, en Orðsof laut aa
be. Pilia.

3 Athugun mier ebsdu Erw, aa Na: d
ar. Berkum þínum, æ! míne Beise við
híalþ þu, og vorkien Breissleik mínum,
Borneñ fyrr til þíjn bodader, Barn var
og lífsa giesed pier, mitt þetta i Moode
Leynum.

Poi trwæ eg Herra hafer had, med fel
gu þínu Bloode, þferdreist, skirt og afleug
ad, Uppruna Syndar Moode, Hiartad og
Bein laut Hellsbragð glord, Herra sem ro
tu fundurmord, i feingnu Rauna Floc de.

Pu bjrtter og i burtu toofst, blesad si
Mafn þitt sæta, þu grættter bæde og Gled
iof st, grædder og vañst oppræta; Gies
mier Barned míñ Gud ad síaa, Gladvært
i Dised þier síaaþum hlaa, mig virðst þar
med þol líæta.

Eg bið ad verð: íns a Jord, og i Hæd,
íut ee Bæn en aptur giord,
jose

Stutladrar Persoonu.

16

Is uppeta, Eg vilde giarnan þa
 ur vera, en eg tvíðe þó fyrir að þ
 ia. Alvi: Hvar skal eg tilgíet
 Dill Manleg Nard og Hialp er
 wte, Hvort skal eg slíja? Til þ
 Drotten Jesu sem freistadur v
 rst, og sigrader Freistingarnar, La
 þína Foota skíð eg, sem ein Him
 Tijt til sjns Herra, Flíttu þ
 Drotten og frelsa Sælu mína,
 fyrir þínar Mýskumar Saker, L
 mig ecke Drvinglast i mínum E
 dum, Lat þessa Freisting frá m
 gíef mér Breytum þín Man
 igan Krapt að standa og Stríet
 Diettu að mér þína Hønd
 Petro, þa hañ ætlade að sektu
 Batnenu: wtsloct þu Elds D
 Freistingana, wr Ofne míns H
 ta, og lat Svolumar Daggar-
 þíns. Heilaga Anda svola H

nu, Gief Freisthaune það En-
al eg fæ vel stædest. Ecce þitt
lega Hiarta-Blood hressa mitt
erra, Gief mier ad stríða gott
við, So eg i þer, þu Dlofulsing
Þaudaús Sigrare, Sigurði
þitt meige, Amen.

Alm. Ton, Iesus sem ad oss frelsade, etc.

Bi, Drottinn Mystuna mier,
Maðestiu aumre þíne, og lítt til
mijn af Hædum hier, Huggunar
hugsynþíne, Freistinga Botneñ felkeleg,
ad Gæluñe þreingia, Sýndaña Bys-
tafama Beg, sætt við Hofuded stre-

Die þu mig skelfer, Þaudenñ slær,
þlegu med Osbode, Sætt Dgn Hel-
setst mier nær, Sýndaña meider Rof-
það a þetta Eldur þín, upptendradur
æde, andsoner mier það Avert þín, Eg
og þíra Læde.

Freisting mier soner þesse þad, þínn Most.

úti í Eyde, og mig vllie í añañ S
eta so þijn Reide, þijs eg þvi Dæd
Kaleik mler, þvilde eg þo vid ad dey. 2
hvort skal eg horfa hler? Svad skal eg
ra og seigia?

Mañleg Hialp oll fyrst vte er, Eg
ia Raaded besta, flyia til hañs og slijta
Freistne sem þolde mesta, Yfervinande
þad Strijd, ertu þad Jesu goode, ad þ
um Footum þvi eg strijd, þinar i Ra
Floode.

Sem Hund. Tilt til þjns Herre
horfi eg a Mjssun þjna, far þvi af sta
slijttu þier, frelsadu Sælu mjna, Dre
lun loat mig ecke far, i mjjnum E
Banda, Tak mler heildur þa þe
fra, Frijskur so mætte eg standa.

Þijt þjnum Krapte beyðre Mu:
est ad Farsæl glete, rlett mler so þ
calpar. Hond, Haulf. soðnum eins
tre, vlliektu Hjortans Ofne vte,
Hauld Freistinga, Drottne
þa Daggar. Skvur, dreifse mler
um Rañe.

Enda þar þan, þar þæn eg
stæðest giæte, þiarta, Blood þitt miñne
þiarta, Rañ, þresse og endurbæte, giæði
medañ eg giste þier, gott Stríðid þæt
helgie, so að eg Lox i sálsum þier, Sig
in edlast meige, Amen.

Trívarstírkíng þess

Sturlada.

Þíðed i burt, miñ Hæl i v
est og til Skáinnar verded miñ
ner Dvínar, burt þu Dísfull,
Daude og Helvílste, med yklar Dgu
an og Alhlaupe, þvi Drottinn þesur
þeyrt miñna Bæn, Drottinn er miñ
il Hægre Handar, hañ er miñ
þiartans Traust og Slutskipti; eg
æðdest nu frammar engva Slucku
vi eg er þar viss uppá, að hvorki
æð nle Dnypt, edur nockur Slut
og einginn Skiepna fær skiled

mig við Guds Kjærleika í Christi
 Jesu. Daude, hvar er þín Sig
 Helvíste, Hvar er þín Broddur
 Lof síe Gude sem miet hefur
 uren giefed fyrir Jesum Chi-
 um, AMEN.

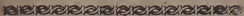
Psalm. (Ton, Heidrum vier Gud af Hug og E.

Bíðed í bútt, Bended frá me:
 verded til Skámar Dviner; þ
 þu Diosull og Daude med, t
 utt og ríme Helvísted, ei framot þted D
 ell mín, Ahlaupe, Slæd nie Biela. Þ
 Gud þvi Bænheyrer Borneñ síjn.

DRotten er miet við hægre Hæd, þa
 er mitt Ervar Atkierid, Adstod, þ
 Skipte og Hlartans Traust, hræðst
 Sælmijn Basolaust aungva Læst.
 aungva Meyd, af þvi hun vonar se
 Leid, til Eids DRotten's i Lijfe og D.

Hæd, Dypt, Skiepna nie H
 er, Himens og Jorðar, vísa eg
 Sæla ad Elia og

þu, þessines, Grodd ei þessla þar,
þorge neirn Sigur Dauden þan, Gæte
þe Lof sem gaf mer þan, Amen.

Bæn þess sem mist þesur
sinn Aft. Vin.

Mýskuna þu mæ, þu Mýst-
unsamaste Gud, þu Daud-
Hialparen Daudstaddra,
og veit mæ Hialp og Adstod, þvi
eg em Einnana og Faraður, og
er orðen sem Nattugla i Ende-
Hvsum, og sem Einnana Fugl at
Hvst-Petium. D Rorten, þu burt-
tookst min Aft-Vin, þan var ad se-
in þin, þu gæst þan, þu burttookst
þan, Gæ þitt Nafn Blessað. O!
Eft, Þu sæte Lyknar-Brúnn,
þvala þu minnu Sorgfullu Hjar-
, og still minna Angist. Ligt er
min

min þeim sömu Nardar=Almáttum
 sem þú leittst til þínar blessuðu
 ur under Krossinum grátandi
 send miter Adstod, Já, vertu fyrir
 ur miter og mínum þad besta
 svar í allre Nýd. Hugga mig
 þeim Orðum er þú huggað
 Sorgfyllu Eftir til Dáim. Gie
 miter þijn Nardar=Þyrerheit
 þínum Læreskulum, að miter. Því
 gð skule innvást í Segnud. G
 urslíkt mín Frýgdar=Seck, og N
 mín sundurmörðu Bein. Sv
 miter heilaga Pólemáde að þeim
 mínum Tára Sæd=Tijma
 eg með gladværre Ben biðe þess
 skeru=Tijma eilífs Fagnadar.
 eg meige þa síð og líta mína
 ánsarna Alsvinc, og með þ
 þig og dyrka um eilífur Lenda
 legar Allder Allða, Amen

Min Drottinn Kristianus vert, með
þra sem Raubhvalparen ert, Gress mig Ein
manni. Þormund minn, Hier ligg eg Gaard
siepna þinn.

Eins sem Noatt-Ugla orðen er, I Eyde-Væl
þess Skjær hier, og ær Hross-Petlunni uppe þar,
Sunnana Fuglen fladdur var.

Einn i burt toofsta Aft-Vin minn, Eigeðdómt,
Sud, ad seðu þinn, Hann gassi, og ryðter honum
og, Heidross þitt Blessað Rafnað ær.

Þess Ljissins Leidtoqe, Ljisknar-Brúnnur i
þess, soala minns Starta Sorgar-Þijn, selsa
þess þess Ungist minn.

Eljst mig Noadar-Angum þinn, Eins og fyr
ellrar Noodur-Þijn, Kross under Gaalga
stafande, gies mjer so Styrkt af Hæderte.

Vertu Gud mjer og minnum þa, mestla For
ar nær liggur ær, Þess breyt i Huggun eins vid
þess, og Eftir Raimis flæðer þig.

Sem Læresveinum, so mjer veit, Sætnst þinn
Noadar-Spyrer heit, ad Hrogd i Fogund hver se
þess, hialpe þvi Noale Kraptur þinn.

Sljsttu Gud Hrogdar-Sekinn minn, So gled
þess minn Daud-mariu, þess Sead-Tjimeu
þess, tektu mjer heilagt Þolgiæde.

Ad eg i Þess og Aft þess hier, Uppskieru Tjimeu
þess hier, Eftirar Gled, og aptur þa, Aftvine
þess fæde ad hær.

Og með þeim losa um Auður þig,
Præningið Suddoomlig, Andá mæir Kr
nna þín, Andlege Sælar, Bræðgumenn,
~~~~~

Gioofarande Máns B.

Heimtunge, Mýskunsame og
Marríke Gud, sem stjórnar og
er öllum hlutum, þu sem er
ra Himens og Jardar, Batnað
Sicafarens, þu hefur að sonu í Upp
allar Skiepnur under Mánsins
lagt, en vegna Söndareñar hliotum
med Mádu og Ervide vorrar Mæri
að leita. Og með því eg áforma nú í
Trauste eina Hættusama Gíoo. Fer
þoria, eptir þínu Gode og Orde, þu
eg þig mín Drottinn um Náð og
Hljíf og Blessan, að þessare minne
somu Reisu. Vertu oss nælægur, og
oss sem bræðum vora Hóndun og
Botannum, síð og reina þínnar Dæ
er. Bedara vort Líf og Sál, Ef
Gæð fra öllum Hæska. O! HERRA

glæddu þu þu varst á Skipi með þínum
 þrem Væresveinum. Bevara oss fyrir Brú-
 me og Blind-Skierium, þad somvun Tíff-
 um og Siðoreisurum. Gief oss Kyrd, Dæ-
 gd og Logn. Blessa þu eirneñ vort Ervilde og
 Veidarsfære, sem Petre. Gief oss gooda
 Hofn og Þending, þa vilium vier til Lands
 komner, af Hiarta silngia og seigia: Þoc-
 um Drottne sem Darsamlega Glute hef-
 ur vid oss gjort, þvi hans Miskunfeme va-
 rer Eilijflega. Þver þatolum vier oss nu
 med Sælu og Þijfe, Skipi og (Gode)
 Veidarsærum, til allrar Almiskunnar: Dr-
 otteñ heyr þu vora Bæn, og laet vort Af-
 koma til þijn, Amen.

Psalm. (Ton, Ad ydka gott med Fern, etc.

O Gud Zebaoth Þedse, allra Gluta skioorn-
 areñ, Þimeas, Roos, Jardar, hærste Herra
 og Magtar, Kongurinn, alla Kynd, oss þu giefur,
 Edla-Þind, Skapt sem þesur, en Mahsius Svand,
 Madu ad næ þeim krefsur.

I Drottens caset Otta, Adkrefjande Þu
 þu min, Eina Sio, Þerd aa þetta, epter Mæd

Þeg, en þó hressi, að farsælleg, þó en end
A Reysum Vatna rískar, reyna þijn
semdir, unni oss: Og eirneð lifja, en Ræð
ta hiet, Sæl og Líf, samt bevara, siertu
Bæte og Ekara, Jult burtdrif, Eingla
spara.

Storm og Sioo Stíll í Ekordum, Læ
ar Heilleð minn, Gud so sem gírdur þu
du Læresveinun þijn, Blind, Skerim
num sorda, og Van-Fiskun, Þegn. Þið
Reysurum, bæð með Able Orða.

Verkeð og Veidarsæte, Þor (sem Þe
essa þu, í Þessu ef Híalþ þijn bæte, þar
un þrífir af Tru, og þacka þier, Gíðskan
Gott sem hiet, Verndin Þjóða, Landsað
gírd þa framþjóða.

Sæl og Líf Son Guðs líare, samt
Utriettingar, Gott, Skip og gírvoll Kære
um þier til minnsoonar, Þanþeyr þu, Þe
na, byrg ei nu, Þessun þijn, O Þess
lætt þad þrífir, Minn.

~~~~~

Ferdamaña Bæn

F þinn Blesada Nafne. Þess
minn Lausnare, að forma eg
Reysu: O þu Farsælaste Þor

og Leidtoge, Kom þu til mín, og leid
 þig til og fræ med allre Farsæld, so sent
 þu gírdet Jacob Forsodur, og þeim Vng-
 ra Toblæ, hvorum þíner Þeillager Eing-
 ær folgdu og Leyd vlsjudu. Beðaramig
 O'Rotten bæde ær Særu og Lijfe, fræ O-
 þeðraittu og Lopt. Eldingum, Reidar-
 amum og ollum skadsomum Loptis og
 erdar. Ondum, fræ Batns. Straume
 og Þoveislegum Skada, Billudijrum og
 vondum Reifurum, fræ allre Olucku og
 Slisum, Einkum fyrir Diefulsins Afalle
 og Svikum. Lætt þíjna Heilaga Eingla
 leida mig og alla þá í míne Ferð eru, og be-
 þara í Þofu og Svefne, ær Hestbake og
 Fæte, Gief mjer Farsæld og gooda Fróm
 Evæmd míns Erendis, Uppvef gooda Men-
 njer til Greida og Goodgjerda, þá er eg
 þetta þá, Blessa mitt Eptersætted Hvos-
 g Heimele, so eg med Gledede meige þad apt-
 er fræ Heimkomande, Beðara mig fræ
 vondum Selkap, Bræddum Dauda og
 ær Ræsi. O'Rotten þetru med oss
 ollum

Sum at Regferdar. Nefsu vors
 un ofs med Gleda ad naa voru rlett
 mele og Fodur. Lande Farsælu, æt
 um, Pu sem Lifer og Rifter Eirn og
 ur Almattugur Gud ad Eilifu, A.

Psalm. (Ton, Pa Banned Jesus i Bet
 Arsælafte Fylgiaren, og Forunautur
 Nu til Nefsu Raufsynen, i Raada
 Gloode, licmur miet: Pvi kom til mifa
 mig breidest Berndan þijn, med Eingla
 ægiætre, þeirre er Jacob þu riedst til, þa
 ungunn Tobia, af Gudsbooms Mýstun ma

Blijdur Gud mig bevare, bæde æt
 Liffe, Vid Dædraattu, Afhlaup, og allu
 da hlijfe, Elding, Primum, allre Nefsu
 uue, braidum Deyd, og Dandum Fylgi
 Villa. Dyrum, Vatna. Straum, Vorell
 Skada Glauum, og Ræne Nefsarana.

Einkum Diosuls Afalle, allu fræa miet
 Fidsend Eingla æt Leidenne, laet nu þina
 Vofu og Svæfne, a Fæte og Færd, Farsælu
 ad verde gierd, Gooda Mæa til Greida, li
 tu miet, Elfska triv, Epterlaated Hvos og
 Blesfan virðslu æabreyda.

Aptur so miet andnest þad, allt med Gled
 fika, Vondra Selskap vift vor Stad, fra A
 B. ta mifa. 22 Notten vertu allum off

giet ad lendum þiet, Þof særande skaalsu m
ier, A þessu Góður Lande, Amen.

Siwls Máns Læn.

S Kotteñ Gud Morskuna mler og
straffa mig ecke i þíne Reide. O Jesu!
Lausnare þeirra Siroku, læfna
þu, því eg em veikur, Læfna mína Sæl
sem mig er hrellt; Því þar er einoeñ Fri
ður i mínu Belnum: Slattad Klefur,
Lífameñ þíæst, Vægdu mler O Kotteñ;
Snu þu aptur og 'relsa mína Sæl. Mij
nar Sýnder þær særa mig, seigdu því so til
mijn, miñ O Kotteñ: Vertu Hughraust
ur Sonur, þínnar Sýnder eru þier fyrer
giefnar. Eþ bid, stin og Andvarpa, lífna
þu mler O Jesu miñ Lausnare! rlettu ad
míer þíjna Hjalpar. Hond, því hler er ein
geñ aþar sem hjalpar. Gief mler Þessu
æde ad þrepa þar til þínn Stund er kom
ñ, þínn Bijnbrest ad bæta. Þardveit
þig fyrer þllum Diosulsins Freistingum.

Poleimæde; Vinadu minna Epli-
mina ængtaða Saal. Allra
mier støduga Erro, alt i Daudan,
ár eg skal hleðan fara, þa leid mig
Daudans yfsta myrkur, til þess
Djurdar Fioss i Himnaríke, Árn
Psalm. (Ton, Allt eins og Blomsíð
Þjóse Læknareñ Synda, Lækna þau
Allur Særr eg hese að binda, oflega f-
ur mier, Sæleñ þiir þrellð i Hiarta,
stíðalsfande mig, Þískamans Tvöðer Þ
Beineñ Drooleg.

Begdu mier DRÖtten þore, DRÖ-
aptur fann, Ræssing syst Reide stíre,
taker nu, þrýðar mig Sönder særa,
min i Ræð, þer þig vel Barn mitt fæ-
era þíja af mæð.

Eg sin ándvarpa og veina, O Þ
mier, Ríett röt Híalpar Hæud þíma,
ur gjörvöll þver, gíef þoleimæde mæ-
þíja Stund er ei, þeñan Þíja Brest að
under það eg þey.

Dættals mier Rære forða, Freystu
Híning, geim mig til Gíerða og Orða,
au allt um þíng, með Rænu og Pole

til Stund Eynda dríja, Stríjded vel stírk
hena, sturlada Sælu míja.

Ó Jesu mjer Ervar nútú, öllu frammar í Heim,
Dauðona nútúast muntu, mín best í Esnum þe-
m, undan þa gæð þíu goode, gíegnum þan myrk-
a hl, so fæte eg í þínu Gloodi Sarsalldar kom-
ast til, Amen.

~~~~~

Andvarp Christenar Mañestíu

Under Andlæted

Ó! Míu Allra fátastu Jesu, Kom þu nu til
míja, og vert mjer Rædugur, Opna þu míne
Sælu Dyrnar til Eilífs Lífs, Amen.

O Jesu, Þæt þíu Særhelta Blood Sveita,
er þu ríthelster í Grasgardenum, mískia na míu
Særkallda Dauða Sveita. O Herra Jesu!
Medtæf þu nu mína aumu Sæl, Hvoria eg sel í
þíu Hendar, AMEN.

Versid (Ton, Þa Ísracl soor af Egypto, etc.

Ó Ín fíerastu Jesu kom til míja, fveinande
Sæleñ bíjður þíja, Rædugur Ræalægd
stíttu, opna þeíte Dyrnar Eilífs Lífs, Afleystre
Roudum Hóldlegu Lífs, Amen hjer under settu:
Þíeþíu bleffadur Blood Sveite, brostéñ af þíer
í Grasgarde, Sær heitur míske Særkalldañ,
Sveita, mjer Dauðeñ verfa kañ, Ó! medtæf nu
a aumu Und, Eg sem Gud sel í þíja Hónd, Ha-
leluja, Haleluja.

Nid.

Ordur lag allra Adurskr. lapa

Þ. D. E. M. II

Þessa minna þóminna þú, þóer þú
þimenei framsetta, þú eg þig minn
þeín frami að bera, og þana þaðnaemil
þheirelega gíora, þó þun íþjun þasne
Amen verðe.

Þersid (þon, þsalma þool so skal e. d.)

Þenna þóorn minn framsetta, þóer
þimna þasne, þg þig upp að riecto
þesu minn til þans, af þiarta andmíró minn
aðþeireleg að þe þg að í þasne þóan
Amen sitt til setie, Amen

Þalmur af þioðrdunum CHRIS-
a KRISTENUM.

Þa: þingia þierþvert Þers a þóori m. þe.
Þikunir, þvöld og þorgna.

Þiordur af Þ. M. S. Þ. Þ.

þon, þeðrum vier þuð af þug og þe, a
þunudagur.

Þu sem það þridar þóer oss, þóðurei þ
þieði a þross, þig þidun vier un. það a
þi, þasne þjun se igium þvi:
þramferðid illa þer í þeolant þe þe þram
þag, þarsal giorvalla þerðed liótt, þa þa a
þissens þag.
þg gies oss ælum þg gies oss þe
þg gies oss þe

Summary

RIKU-SAUGUR

D. JOHANNIS OLE:

ARII;

Ur Þíjstu Mále vallaður af
Saal. Mag, SEZNE JONSSON;
Biskupe Hoola-Stiftes.

Þsalmur af Sönnudagum.

Ton, Alfagurt Þvoos af birtest brætt, etc.

Nætt Þof se Gude nu i Dag, Mið Þilagledur
En vörn Dag, Mið Dag sloop Gud Þijðum
Þvoos, Þíj nætt gaf ÞEus skam oss.

A þessum Þeige þad es súa, þu reist af Þau-
da ÞEus mið, Ríktarad þvoos, En þepter Þíj,
Huggun mið gaff þg, Eilíft Þíj.

O þessum scla Sönnudag! Þvo mið geingur
oss i Dag, ÞEus þíj, Þíjden Stæta-gjorn,
Stæta oss Þíjden Þíjden Þíjden.

Þat mið Gud Ord þíj ætíðlig, Þíjleida
i Þíjna Stæta mið, Þat mið i Þelgun lisa þíj
er, Þof Eilíft sáðar sára þíj.

Stæ þíj Gud Þader þíj, Þíjden, Stæ þíj
mið ÞEus Þofgord þíjden, Stæ þíj Þíjden
þíjden, Stæ þíjden Þíjden Þíjden.

Psalmur á Mánudögum.

Tou, Ofsá af Himnum þier íom eg, etc.

Þug Drottne Lofgiörd Sæla min, flæð
Mánadagsens Lofs þier stinn, Sæla
Þing af þessum skopp, Herra þín Gud,
Trost og Hoop.

Til Himns upp það Himnest er, til Hæ-
rens leita Drott. Christner, Gallvælt er það se-
fast af Jord, Fasi-Eigne þor er Himna Drott.

O Jesu gief þín Andá mæ, Þu af meðan,
Þu þier, So min til Himna þessu Gud, þessu
eg þier fast með Erva. Hent.

Tunglsins Þyria miog breggdu er, breggdu
Ráðar Lofs þitt allðrei mæ, Heims þu
gringur þessu Píral, Af Himnum gle-
mjina Sæl.

Sie þier Gud Rader sungu Drott, So þier
þu Jesu Lofgiörd sturd, Þu er þu
Þeilage, Þeidur með Þessu Sæla.

Psalmur á Þriðjudögum

Tou, Eirn Gud Sæla, etc.

Þess Þriðjudagsins Lofmar nu, Lofu þu
Þu þu þu. Af og. Erv, O min Sæl,
Þessu stalt, Þessu nu Drottne Hæta.

Þessu eg af Handaverku þu, Herra
Þessu regna min, Þu Dag er Eivor og af
Þessu. Af þessu Þessu og Þessu.

Stöðumíja Söul hvad Stjepnurnar, Vid
Stoparañ era Hlyðngar, Bloomgadesi Jörd,
þa boud hañ þad, Þodum hañs lysta giæt þu ad.

O Jesu hneig þu Hiartad mitt, I Helgus
ad stunda Gieded þitt, So Glæpañna alldrei
giorefi Þið, Gud miñ Blessadur stivorna þvi.

Jesu miñ Herra þeðke eg þiga. Præl þiñ
Ervañ laot vera mig, þier vil eg alla Þioonlan
tíaa, þa sæ eg Launenñ Himnum aa.

Sie þier Gud Fader sungenñ Dýrd, Sie þier
miñ Jesu Lofgiörd stíld, Sie þier Huggariñ
Heilage, Heidur med Þegsemd Eilýfre.

Psalmur at Míðvifudögum.

Ton, Staparenñ Stiarna Herra, etc.

Guldeñe Dýrd, sem giörde Lioos, Ða gief,
Þu enñ nija Þyrta off, Sool og Tungl
Drottenñ dýrstur skoop, I Ðag med stjarnaðe
Sjarna-Hoop.

Sool og Tungl þesur sína Tíðl, Sool Ríett-
lætíñs sögur og blíð, Aldrei forlatur Munda
míja, Eilýf Mýstuna Þyrtañ þiñ.

Mær Unguñ leingur Sool ei síaa, Sool Ríett-
ætíñs lífs míer þa, Mæðar-Lioos þitt sem
noomar þier, til Lioos þess Eilýsa folge míer.

Sie þier Gud Fader sungenñ Dýrd, Sie þier
miñ Jesu Lofgiörd stíld, Sie þier Huggariñ
Heilage, Heidur med Þegsemd Eilýfre.

Psalmur at Júní-dögum.

Ton, Hælt off Gud við þitt, aa.

1. Kognad. Salm.
 2. Vossan h'n, Dier p' h'n
 3. Hoppende og Bieftan venter p' h'n
 4. En da Kuola Kribsdugan h'n, Kousrot, og
 5. Liskama p' h'n, Epter Sams Sams
 6. Da p' h'n bid Sinta Daga, Vetter
 7. Etad h'n gleder h'n ma. Hela
 8. Verdur p' h'n, I Dag en Ma. Hela
 9. Indu min til Helliga.
 10. Ena Dag er Uppstiga, Hela
 11. Jus min, Koudurloot h'n. Hela
 12. Hela Hela Hela.
 13. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 14. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 15. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 16. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 17. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 18. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 19. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 20. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 21. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 22. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 23. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 24. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 25. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 26. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 27. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 28. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 29. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 30. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 31. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 32. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 33. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 34. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 35. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 36. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 37. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 38. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 39. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 40. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 41. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 42. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 43. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 44. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 45. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 46. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 47. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 48. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 49. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 50. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 51. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 52. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 53. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 54. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 55. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 56. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 57. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 58. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 59. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 60. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 61. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 62. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 63. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 64. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 65. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 66. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 67. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 68. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 69. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 70. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 71. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 72. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 73. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 74. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 75. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 76. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 77. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 78. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 79. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 80. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 81. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 82. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 83. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 84. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 85. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 86. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 87. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 88. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 89. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 90. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 91. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 92. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 93. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 94. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 95. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 96. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 97. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 98. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 99. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela
 100. Hela Hela Hela Hela Hela Hela Hela

Elisje vissi hana keypte oss.

En forer þin æðlað Deyd, Er eg nu
í hjarta af þvoðskins Meyd, Hertoge Vissiens Hljó-
ð er nú, Hvar er nu Daude Magteð þin?

Willa. Sal, Krelse þier Guds Són gaf, Ólaf
þess þessdóm loat þvi af, O! nú Krelsare nú
í hjarta, Elisje Krelsis í Dýrd hía þier.

Sie þier Gud Fader sunguð Dýrd, Sie þier
í hjarta Ein Kojnord stírd, Sie þier Huggoreð
þesslage, Heidur með Veggjend Elisje.

Willa og Langardogum.

En, Samheilagt Ljóð, Samlofa, etc.

Willa. Hvar er nu þvoð hjarta minn, Hvildest
í Kottu af Þessum sinn, Hvíld minn í Gu-
ð. En er, O Drottinn hvildu þig í mien.

Willa. Nú líofe Lausnare, loatinn hvildest í
Willa. Er þvi Hvíld minn Dattu viss, Upp
í hjarta þess Paradijs.

Willa. Armædu Hljóðs þier, Hvíld Elisje
í hjarta minn, Lát mig í Rósend lífa
þess, Og Ljóma Hljóðs þess Garsþess.

Willa. Þess þess þess þess og þess, Elisje
Hvildest þier blíff, Gies Christum Ró og
Langum þier, Hljóðs þess Dýrd hía þier.

Sie þier Gud Fader sunguð Dýrd, Sie þier
í hjarta Ein Kojnord stírd, Sie þier Huggoreð
þesslage, Heidur með Veggjend Elisje.

